

GIỚI THIỆU

Sự khác biệt giữa ân điển của Phúc Âm và hoạt động của tôn giáo là gì? Nếu chúng ta không hiểu ân điển thì chúng ta sẽ không hiểu Phúc Âm. Làm thế nào để Cơ Đốc Nhân có thể bày tỏ được ân điển và lòng nhân từ cho nhau và cho những người không biết Chúa? Chúa Giê-su nói mọi người sẽ biết chúng ta là con cái Ngài nếu chúng ta yêu thương nhau. Làm thế nào chúng ta có thể làm được điều này? Sự khác biệt giữa *Ân Điển của Phúc Âm và Tôn Giáo Chết* sẽ giúp các tín hữu trưởng thành lên trong ân điển của Chúa Giê-su.

Tài liệu này được chia thành 4 phần:

- **Phần 1:** một câu chuyện kể (“Hội thánh cho Cường”);
- **Phần 2:** phần bài học (tập trung vào Kinh Thánh và sự dạy dỗ của Kinh Thánh về ân điển và sự thánh khiết);
- **Phần 3:** một số bối cảnh (các tình huống tham khảo) về ân điển (áp dụng Kinh Thánh cho một số tình huống: xô mũi, hút thuốc, ngoại tình, ngồi lê đôi mách, uống rượu, xăm mình, gian dâm, chỉ đi hội thánh mỗi tuần một lần, tham ăn, chơi bài);
- **Phần 4:** kết luận ngắn.

Nguyện Chúa Giê-su được vinh hiển thông qua đức tin mà các tín hữu ở Việt Nam thể hiện trong cuộc sống của họ.

PHẦN 1: MỘT CÂU CHUYỆN KỂ

Hội thánh cho Cường

Cường đóng cửa, tiếng vang lan khắp phòng. Anh cúi gục và lắc đầu. Anh thở dài. Đây có lẽ là buổi gặp cuối cùng với mục sư Bảo. Anh không thể chịu đựng được nữa. Ra khỏi tòa nhà của hội thánh, Cường nhắn tin cho bạn mình, Văn, cũng là thành viên của nhóm Độc Thân. “Mục sư Bảo vẫn không cho phép tôi hát.”

Đã nhiều lần Cường hy vọng có thể dùng tài năng tuyệt vời của mình trong nhóm thờ phượng sáng chủ nhật của hội thánh. Nhưng mục sư Bảo sẽ không cho phép Cường tham gia nhóm trừ khi anh tham gia các hoạt động khác ngoài lễ sáng Chúa Nhật. Anh cản trở thành một thành viên của nhóm Độc Thân và họp nhóm mỗi tối chủ nhật.

Lịch học trong trường đại học của Cường rất dày đặc và hàng tuần anh còn nhận làm thêm theo giờ; trên hết anh cảm thấy nhiều thành viên của nhóm Độc Thân trong hội thánh có thái độ thiếu khoan dung. Anh nhớ lại một cuộc trò chuyện gần đây với Bình, một thành viên chính thức của nhóm Độc Thân. “Cường, tôi không bao giờ nhìn thấy anh đến vào tối Chúa Nhật. Sao vậy?” Bình hỏi. Cường giải thích lịch trình bận rộn của mình nhưng đôi mắt của Bình cho thấy rằng anh ta không thể chấp nhận một lý do tầm thường.

Những người khác trong nhóm Độc Thân đã đề nghị Cường nghỉ việc để có nhiều thời gian hơn cho “công việc của Chúa.” Khi anh ấy nói chuyện với Bình và những người khác trong nhóm Độc Thân, thông điệp dường như là anh ấy chưa làm đủ cho Chúa. “Phục vụ, phục vụ, và tiếp tục phục vụ nhiều hơn,” dường như là phương châm của họ.

Vợ của mục sư Bảo, bà Khánh, đã nói với Cường: “Mỗi ngày cậu nên đọc ít nhất hai chương Kinh Thánh và cầu nguyện 30 phút. Đó là những gì tôi đang làm.” Tùng trưởng nhóm Độc Thân nói, “Bạn thực sự cần đưa Đấng Christ lên ưu tiên hàng đầu bằng cách tham gia buổi truyền giảng giữa tuần cùng chúng tôi ra ngoài để gọi người khác đến hội thánh. Chúa cần chúng ta làm nhiều hơn. “Khi nghe điều này, Cường cuối đầu xuống và lòng ngập tràn sự xấu hổ về bản thân. Có lẽ anh đã không hết lòng với Đức Chúa Trời của Kinh Thánh.”

“Minh rất tiếc vì mục sư Bảo sẽ không để cậu hát,” Văn nhắn tin lại trong khi Cường đang đứng ngay bên ngoài tòa nhà hội thánh.

Cường nhớ lại anh trai của Văn -- Phương, gần đây đã gặp phải tình huống khó khăn với mục sư Bảo. Thật không may, Phương và bạn gái của anh ấy đã ngủ cùng nhau. Phương không bị bắt quả tang nhưng anh đến thú tội với mục sư Bảo. Anh ta không biết bạn gái mình đã có thai chưa nhưng anh muốn mục sư Bảo làm lễ kết hôn cho họ. Tuy nhiên mục sư Bảo đã không chấp nhận. Theo mục sư, vì họ đã ngủ cùng nhau, họ phải kết hôn ngoài hội thánh.

Cường chưa biết Chúa lâu nhưng anh cảm nhận không khí trong hội thánh giống thế gian này hơn thân thể của Đức Chúa Trời. Chẳng phải Chúa Giê-su đã chào đón người mệt mỏi đến với Ngài sao? Tại sao hội thánh giống nơi để ngồi lê đôi mách hơn là một bệnh viện nơi lấy Phúc Âm làm trung tâm mà những tội nhân đau ốm trong tâm linh đến để được biết đến Đấng Christ? Tại sao anh không cảm thấy đây như một gia đình bình yên? Thay vào đó, hội thánh giống như các nhóm đang đấu đá với nhau. Tội nghiệp bà Loan làm việc chăm chỉ đến chỗ bệnh, tình nguyện công hiến thời gian phục vụ nhưng sự cống hiến của bà không bao giờ là đủ trong mắt các lãnh đạo của hội thánh.

Trong các bài giảng của mình, mục sư Bảo đòi hỏi các tín hữu cống hiến nhiều hơn mà ít khi nói về những gì mà Đấng Christ đã làm cho các tín hữu. Mọi người liên tục thúc đẩy nhau để làm nhiều hơn, có mặt ở nhiều sự kiện hơn và tham gia nhiều chương trình hơn. Nhưng ít khi ai đó được khích lệ là họ phải nên hân hoan vui mừng làm những công việc hàng ngày, và hãy là muối và ánh sáng cho những người ngoài hội thánh. Toà nhà, hội chúng, và các chương trình của hội thánh trở thành tâm điểm.

Cường muốn có một hội thánh đúng nghĩa nhưng không biết làm thế nào và đi đâu để có thể tìm được hội thánh như vậy. Vì vậy, khi anh đứng bên ngoài tòa nhà, Cường đã cầu nguyện. “Chúa ơi, con buồn quá. Con xấu hổ vì có lẽ con đã không làm đủ cho Ngài. Nhưng con cũng thất vọng với hội thánh của con, hội thánh của Ngài, và con cái Ngài. Con phải làm gì đây, Chúa ơi? Xin Chúa chỉ dẫn con?”

**

Trong thời gian này các thành viên chủ chốt đang ngày càng mệt mỏi và bất mãn. Nhiều gia đình bắt đầu từ bỏ hội thánh. Cuối cùng sự lãnh đạo của mục sư Bảo cũng đã bị đặt dấu chấm hỏi. Bởi vị trí của mình, ông đã trụ lại trong một thời gian nhưng hội thánh trở nên nhỏ dần. Và rồi ông đã bị cho ngừng chức vụ của mình.

Mục sư Phong lớn hơn và trưởng thành hơn mục sư Bảo. Ngay từ khi bắt đầu chức vụ của mình tại hội thánh của Cường, ông đã giúp hội thánh hiểu nhiều hơn về Chúa và sứ mệnh mà Ngài đã hoàn thành trên thập tự giá. Vì những gì Đấng Christ đã hoàn thành, con cái Ngài có thể nghỉ ngơi, thực sự nghỉ ngơi, trong Chúa. Không ai có thể làm đủ để thêm vào những gì Chúa Giê-su đã làm. Trong một bài thuyết giảng, ông đã nói, “Rất nhiều người trong chúng ta nói rằng “chúng ta được cứu nhờ vào ân điển của Chúa thông qua đức tin,” nhưng thực sự trong nhiều khía cạnh của cuộc sống, chúng ta sống một đời sống giống như thể mình đang làm việc để kiếm được ân điển của Chúa. Mục sư Phong cũng giảng dạy “Khi chúng ta tập trung vào Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh, chúng ta có thể hiểu nhiều hơn về ân điển của Ngài. Trái của Thánh Linh sẽ được thể hiện rõ trong đời sống mình.”

Mục sư Phong nhấn mạnh: một dấu hiệu quan trọng cho thấy mối quan hệ giữa ta với Chúa và bước đi của bản thân trong Ngài là khả năng tha thứ cho nhau. Trên thực tế, việc làm chứng cho người ngoài sẽ thường đem ra so sánh với việc con cái Chúa có tha thứ cho nhau hay không. Đó là dấu hiệu chính cho mọi người thấy chúng ta thuộc về Chúa (*yêu thương lẫn nhau*). Điều này có nghĩa là tha thứ cho nhau và không đàm tiếu về nhau. Điều này có nghĩa là từ bỏ mình để sẵn sàng dành thời gian cho một anh chị em Cơ Đốc mà mình không muốn gặp nữa. Điều này cũng có nghĩa là có lòng thương xót đối với anh chị em mình.

Cường không thể tin được là Đức Chúa Trời bắt đầu trả lời lời cầu nguyện của anh. Mục sư Phong phải mất nhiều năm để giảng dạy và làm gương để xóa bỏ đi các luật lệ và tinh thần khắc nghiệt tập trung xung quanh các nguyên tắc (nguyên tắc do con người tạo ra), và dần những nguyên tắc này dường như đã mờ nhạt đi cùng với các ký ức về mục sư Bảo. Điều chưa từng xảy ra trước kia là một số người thậm chí bắt đầu tiếp cận nhau để xin được tha thứ. Bình và Tùng trong nhóm Độc Thân đã không còn thúc ép các thành viên làm nhiều hơn, thay vào đó là khích lệ lẫn nhau tập trung vào Chúa.

Tuy nhiên mục sư Phong không phải là người thụ động. Trong khi ông tập trung vào sự dư dật của Đấng Christ và nhấn mạnh việc Cơ Đốc Nhân cần dựa dẫm vào những gì Đấng Christ đã hoàn thành, ông cũng chỉ họ thấy từ Thánh Kinh rằng sự thánh khiết trong Đấng Christ là một bước đi liên tục và là một cuộc chiến lâu dài. Nó không xảy ra một cách *thụ động*. Trong khi các tín hữu tiếp tục sống bằng ân điển qua đức tin, họ *chủ động* tìm kiếm sự giúp đỡ từ Chúa. Sự cứu rỗi hoàn toàn đến từ Đức Chúa Trời; Chúa theo đuổi những kẻ tội nhân vốn chắc chắn sẽ không bao giờ tìm kiếm Ngài, nhưng sự phát triển về mặt thuộc Linh (sự thánh hóa) là nỗ lực của mỗi Cơ Đốc Nhân nhờ vào sức Chúa ban. Sứ đồ Phao-lô đã nói, “Vay

christcenteredresourcesasia.wordpress.com

Ân Điển của Phúc Âm và Tôn Giáo Chết: Giúp các Hội Thánh tại Việt Nam Thực Hành Ân Điển Mà Không Từ Bỏ Sự Thánh Khiết (Gospel Grace Versus Dead Religion) CCR1

© 2018

thừa anh chị em yêu dấu, như anh chị em vẫn luôn vâng lời tôi, không phải chỉ khi tôi có mặt, nhưng càng vâng lời hơn, nhất là lúc này, khi tôi vắng mặt, hãy nỗ lực để nhận được ơn cứu rỗi cho mình với lòng run sợ, vì Đức Chúa Trời là Đấng đang hành động trong anh chị em, anh chị em có thể vừa muốn vừa làm theo ý tốt Ngài” (Phi-líp 2:12-13, BD2011).

Mục sư Phong xem trọng giáo lý và lịch sử, và nhận thấy Cơ Đốc Nhân phải biết Kinh Thánh và lịch sử của mình, để tránh đi sai đường.

Cường thức dậy mỗi buổi sáng cảm nhận nhiều hơn về mục đích trong nước Đức Chúa Trời hơn và cảm giác tội lỗi, xấu hổ cũng giảm dần đi. Anh đã học được rằng bất cứ điều gì anh cần làm trong mỗi ngày (học tập, công việc, ăn uống, giúp đỡ một anh chị em nào đó lớn lên trong đức tin), đều có thể mang đến vinh hiển cho Chúa, cho dù có ở tại hội thánh hay không.

Anh ta thậm chí mạnh mẽ thể hiện đức tin với những người bạn của mình: “Lâm, tớ muốn nói với cậu rằng trong khi tớ vẫn là một người còn nhiều lỗi lầm, Chúa đã thay đổi thái độ của mình. Bây giờ, mình *không* muốn phạm tội nữa.” Lâm cười khi nghe nói vậy, nhưng Cường lặng lẽ cầu nguyện rằng Chúa sẽ mở lòng cậu ấy. Mục sư Phong đã dạy họ rằng con người không thể mở lòng mình ra với Chúa, mà Đức Chúa Trời phải theo đuổi và mở lòng họ ra.

**

Sự thật là Cường đấu tranh với chính mình mỗi ngày. Khi anh học cách cầu nguyện chân thành hơn, anh nhìn thấy những khuyết điểm của bản thân mình.

Sau 2 năm mục sư bắt đầu chức vụ tại hội thánh, Cường nói với mục sư: “Mục sư Phong, tôi cần phải thú nhận điều này.” Phong ngả người về phía trước, mắt thể hiện sự quan tâm. Phong yêu từng thuộc viên hội thánh như cha yêu con. Bản thân mục sư cũng nhanh nhận lỗi của mình. Và đó là điều làm cho ông trở thành một người chân thành tốt. Ông thấu hiểu được tấm lòng tội lỗi của mình, cũng như tấm lòng tội lỗi của người khác.

Cường cúi đầu xuống, thú nhận: “Hôm qua tôi xem hình ảnh khiêu dâm.”

Tuy mục sư Phong không xem nhẹ vấn đề này nhưng vẫn yêu quý Cường. Ông đã giúp Cường nhìn lên thập tự, xem mình như đã chết cùng tội lỗi và sống lại với Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Giê-su Christ. Phong khuyên Cường ngưng làm việc đó; Chúa quan tâm tới tấm lòng, thái độ, và nhân cách của Cường. Phong đã giúp anh nói chuyện với một người anh trưởng thành trong hội thánh để giữ liên lạc với Cường, khích lệ và cầu nguyện cho anh. Phong biết cách giúp các thành viên của mình để họ giúp đỡ lẫn nhau. Mục sư thích làm việc chung với các trưởng lão thay vì cố gắng kiểm soát mọi việc một mình. Mục sư Bảo đã từng là người luôn luôn kiểm soát “sân khấu” một mình. Phong biết cách để phân chia trách nhiệm của mình để giúp người khác cùng nhau phục vụ.

Cảm giác nhục nhã của Cường đã mất đi khi anh đã thú nhận tội lỗi của mình với Chúa, và với mục sư Phong. Anh cảm thấy được chữa lành và ơn phước.

Tháng ngày trôi qua, Cường bắt đầu học những thách đố trong việc bước đi cùng Chúa. Có lúc buồn lúc vui. Cuộc sống cứ tiếp diễn với tốc độ rất tẻ nhạt, và không có gì khác thường trong đời sống của Cường. Nhưng anh lại cảm nhận được tình yêu thương và sự chăm sóc của hội thánh. Họ đã trở thành một gia đình tràn đầy sự khích lệ và ăn năn thay vì sự chỉ trích. Họ không hoàn hảo nhưng họ đang trưởng thành lên trong Đấng Christ. Họ phục vụ bởi vì lòng mong muốn thay vì trách nhiệm.

Cường luôn bận rộn với sách vở và công việc. Anh chỉ có thời gian tham gia nhóm thờ phượng sáng Chúa Nhật. Nhưng khi anh hát trong buổi nhóm thờ phượng, lòng anh vui mừng khi nghĩ về ân điển của Chúa. Mục sư Phong cũng mỉm cười khi lắng nghe.¹

¹ Chúng ta nhận thấy rằng đôi khi các mục sư và trường lão dùng những lý do luật lệ để không cho một Cơ Đốc Nhân tài năng trong hội thánh thể hiện các ân tứ của họ. Có lẽ các trường lão biết được người này đang có lối sống vô đạo đức hoặc chưa sẵn sàng cho chức vụ mới. Nhưng cũng có trường hợp là các trường lão lại tự đặt ra các tiêu chuẩn tùy tiện không có nền tảng từ Kinh Thánh. Chỉ duy có Thánh Kinh là nền tảng dẫn dắt chúng ta.

PHẦN 2: PHẦN BÀI HỌC

Dưới đây là một số đoạn trong Kinh Thánh và các nguồn khác, để giúp chúng ta bắt đầu suy nghĩ khoan dung và theo nền tảng Kinh Thánh thay vì khắc nghiệt, hoặc thậm chí quá phóng khoáng. Nói cách khác, làm sao chúng ta có thể làm vinh danh Chúa qua cách chúng ta suy nghĩ về các anh chị em khác và cách chúng ta đối xử với họ? (*Tất cả các câu Kinh Thánh sẽ được trích ra theo bản dịch BD2011, trường hợp bản dịch khác được sử dụng sẽ được chú thích lại.*) Tuy nhiên, trước khi chúng ta tìm hiểu những câu Kinh Thánh cụ thể, có lẽ bảng so sánh bên dưới có thể giúp người đọc hiểu hơn về ân điển của Phúc Âm và tôn giáo chết.

	Ân Điển của Phúc Âm	Tôn Giáo Chết
Tập trung vào	Chúa	Bản thân
Thái độ	Biết ơn vì Chúa đã hoàn thành công việc cứu chuộc tội lỗi để mình có thể quay trở lại với Đức Chúa Trời	Tự mãn vì bản thân công chính hơn người khác hoặc ganh ghét vì người khác có vẻ công chính hơn mình
Động lực	Tấm lòng thay đổi	Thái độ bên ngoài thay đổi
Thước đo thành công	Lớn lên trong đức tin, trái Thánh Linh, và tình yêu chân thật cho người khác, cũng như sự thành tín trong việc tuân giữ Lời của Chúa	Thành tích hoạt động cá nhân, chức vụ và sự tôn trọng từ hội thánh
Phần thưởng	Trái đời đời và ảnh hưởng vĩnh hằng tới nước Đức Chúa Trời	Dùng trái Thánh Linh và kết quả tạm bợ như bằng chứng về ân điển của Chúa
Sẽ tạo ra văn hoá hội thánh	Quan tâm nhau, cùng vượt qua các nan đề, tập trung vào thái độ cũng như hành động, luôn luôn dùng Kinh Thánh làm nền tảng cho đúng hay sai, chia sẻ Phúc Âm cho người ngoại và đào tạo môn đệ	Phán xét nhau một cách sai trái, ngời lê đôi mách, chỉ tập trung vào thành tích bên ngoài, thái độ tự cho mình là công chính, chỉ nhìn vào các truyền thống hoặc sự quan tâm của cá nhân để đặt ra tiêu chuẩn đúng sai, thoả mãn với các hoạt động của hội thánh

Có rất nhiều người tự gọi mình là “Cơ Đốc Nhân” nhưng chỉ quan tâm đến biểu hiện bên ngoài (hành vi) mà không quan tâm đúng mức đến tấm lòng (thái độ, cách suy nghĩ). Ân điển của Phúc Âm giúp chúng ta nhìn vào Đấng Christ và nhận thấy chúng ta cần Ngài mỗi ngày trong đời sống Cơ Đốc của mình. Chúng ta cần Chúa cứu chuộc mình, nhưng cũng cần Ngài từng giây phút đến khi chúng ta thấy Ngài trên thiên đàng. Tôn giáo chết chỉ quan tâm đến cách chúng ta thể hiện và người khác sẽ nghĩ gì về mình, hơn là những gì Chúa nghĩ.

Đây là những gì mà Kinh Thánh nói thái độ của chúng ta cần phải như thế nào:

Khiêm nhường chấp nhận nhau

Ma-thi-ơ 5:7 “Phước cho những ai thương người, vì họ sẽ được thương xót.”

Ma-thi-ơ 9:13 “Hãy đi và học cho thấu ý nghĩa câu này: ‘Ta muốn lòng thương xót, chứ không muốn của lễ.’ Vì Ta đến không phải để gọi những người công chính [công bình], nhưng gọi những kẻ tội lỗi.”

Giăng 13:35 “Nếu các con yêu thương nhau thì qua đó mọi người sẽ biết các con là môn đồ Ta.”

Rô-ma 12:10 “Hãy thương mến nhau cách thân thiết trong tình anh chị em. Hãy lấy lòng tôn trọng kính nhường nhau.”

Rô-ma 15:7 “Vậy hãy tiếp nhận lẫn nhau, như Đấng Christ đã tiếp nhận anh chị em, để đem vinh hiển về Đức Chúa Trời.”

Phi-líp 2:3-4 “Xin anh chị em đừng làm điều gì vì cạnh tranh hay vì hư vinh, nhưng hãy lấy lòng khiêm nhường, xem người khác tôn trọng hơn mình. Xin mỗi người đừng chỉ chú ý đến quyền lợi của riêng mình, nhưng hãy chú ý đến quyền lợi của người khác nữa.”

Cô-lô-se 3:12 “Anh chị em là những người được Đức Chúa Trời chọn, những người thánh và được yêu thương của Ngài, vậy hãy mặc lấy lòng thương xót, nhân từ, khiêm nhường, hiền lành, và nhẫn nhục...”

Ê-phê-sô 4:32 “Hãy đối xử với nhau cách nhân từ, hãy thương xót nhau và tha thứ nhau, như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh chị em trong Đấng Christ vậy.”

Hiểu rõ tội lỗi của mình (tránh là một người luôn chỉ trích)

Ma-thi-ơ 7:3 “Sao người thấy hạt bụi nhỏ trong mắt anh chị em người, mà không thấy cái dằm trong mắt người?”

Ma-thi-ơ 23:1-11 “Bấy giờ Đức Chúa Jesus [Giê-su] nói với đám đông và các môn đồ Ngài, ‘Những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si ngồi ở cương vị của Môi-se. Vậy hãy làm và giữ những gì họ dạy các ngươi; nhưng đừng làm theo những gì họ làm, vì họ không thực hành những gì họ dạy. Họ buộc những gánh nặng khó mang, rồi đặt trên vai người khác, nhưng chính họ, họ không muốn động ngón tay vào. Họ làm mọi việc cốt để phô trương cho người ta thấy. Họ mang những hộp đựng kinh luật thật to và làm những tua áo cho dài. Họ thích ngồi bàn danh dự trong đám tiệc và dành chỗ ngồi tôn trọng nhất trong hội đường. Họ muốn được chào hỏi kính cẩn ngoài phố chợ và thích được người ta gọi là thầy. Nhưng các ngươi đừng để người ta gọi mình là thầy, vì các ngươi chỉ có một Thầy, và hết thầy các ngươi đều là bạn học với nhau. Dưới đất này, các ngươi cũng đừng gọi ai là cha, vì các ngươi chỉ có một Cha trên trời. Các ngươi cũng đừng để ai gọi mình là các lãnh tụ [chủ], vì chỉ có một Lãnh Tụ [Chủ], đó là Đấng Christ. Người lớn nhất trong các ngươi sẽ là người phục vụ các ngươi.’”

Mác 7:7-8 “‘Việc chúng thờ phượng Ta là vô ích; Giáo lý chúng dạy toàn là quy tắc của loài người.’ Các ngươi đã bỏ điều răn của Đức Chúa Trời mà giữ truyền thống của loài người.”

Đừng để mình giống như người anh trong trong sách Lu-ca 15:11-32. (Vui lòng đọc ngay.)

Cũng thật quá dễ dàng để chúng ta trở thành người Pha-ri-si trong đền lễ (Lu-ca 18:9-14). (Vui lòng đọc ngay.)

Rô-ma 14:3-4 “Người ăn đừng khinh dể người không ăn, và người không ăn đừng xét đoán người ăn, vì Đức Chúa Trời đã chấp nhận người ấy. Bạn là ai mà xét đoán tội lỗi của người khác? Nó đúng hay ngã là việc của chủ nó, và nó sẽ đứng, vì Chúa có quyền làm cho nó đứng.”

Cô-lô-sê 2:23 “Các quy tắc ấy có vẻ như khôn ngoan khi đề cao việc khắc khổ tu thân, hạ mình, và đầy đọa thân xác, nhưng chẳng có giá trị gì trong việc kiểm chế dục vọng của xác thịt.”

Gia-cơ 4:11-12 “Thưa anh chị em, đừng nói xấu nhau. Ai nói xấu anh chị em mình hoặc xét đoán anh chị em mình là nói xấu luật pháp và xét đoán luật pháp. Nếu bạn xét đoán luật pháp, bạn không còn là người

thi hành luật pháp, nhưng là một thẩm phán. Chỉ có một Đấng ban hành luật pháp, và chỉ có một Vị Thẩm Phán, đó là Đấng có thể giải cứu và tiêu diệt. Còn bạn là ai mà xét đoán người lân cận mình?”

Nếu bạn tin rằng mình là người đi theo Chúa, nhưng nản lòng sau khi đọc phần này thì đừng bỏ cuộc. Hãy thú nhận tội lỗi của mình với Chúa. Tiếp tục hạ mình trước Ngài, nhận biết tội lỗi của bản thân cũng như nhu cầu cần Ngài trong đời sống mình.

Luôn ghi nhớ Hê-bơ-rơ 12:2 “Hãy nhìn chăm vào Đức Chúa Jesus [Giê-su], Đấng Khởi Đầu và Đấng Hoàn Tất đức tin...” Nói cách khác, đừng nhìn chính mình mà thay đổi bản thân mà hãy nhìn lên Đấng Christ Đấng đã chết để cứu lấy bạn khỏi chính mình.

Lớn lên trong ân điển

Mác 12:30-31 “‘Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí, và hết sức yêu kính Chúa, Đức Chúa Trời của người.’ Còn đây là điều răn thứ hai, ‘Người phải yêu người lân cận như mình.’ Chẳng có điều răn nào lớn hơn hai điều răn đó.”

Ga-la-ti 5:22-23 “Nhưng trái của Đức Thánh Linh là yêu thương, vui vẻ, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, khiêm tốn, tiết độ. Không có luật pháp nào cấm các điều đó.”

Ê-phê-sô 4:15 “Nhưng chúng ta nói ra sự thật trong tình yêu thương; chúng ta phải tăng trưởng trong mọi phương diện để trở nên giống như Ngài, tức Đấng Christ, là đầu.”

Phi-líp 1:6 “Tôi tin chắc điều này, Đấng đã bắt đầu làm một việc tốt lành trong anh chị em cũng sẽ hoàn thành việc đó cho đến ngày của Chúa Cứu Thế Giê-su.”

Cô-lô-sê 2:19 “Họ đã mất liên lạc với Đầu, là Đấng cả thân thể được nuôi dưỡng và gắn bó với nhau bằng những khớp xương và gân thịt, phát triển đúng theo sự tăng trưởng của Đức Chúa Trời.”

1 Thê-sa-lô-ni-ca 3:12 “Nguyện xin Chúa làm cho đức tin của anh chị em cứ gia tăng, và tình yêu của anh chị em đối với nhau và đối với mọi người cứ đầy tràn, như tình yêu của chúng tôi đối với anh chị em vậy.”

2 Thê-sa-lô-ni-ca 1:3 “Thưa anh chị em, chúng tôi phải luôn cảm tạ Đức Chúa Trời về anh chị em, và đó là điều phải lẽ, bởi vì đức tin của anh chị em đã tăng trưởng mạnh mẽ, và tình yêu của mỗi người trong anh chị em đối với nhau cũng gia tăng.”

1 Phi-rơ 2:2 “Như những trẻ sơ sinh, hãy khao khát sữa tinh khiết của Lời Chúa, để nhờ đó anh chị em được trưởng thành trong ơn cứu rỗi...”

2 Phi-rơ 3:18 “Nhưng hãy lớn lên trong ân sủng [ân điển] và trong sự hiểu biết Chúa và Đấng Giải Cứu chúng ta là Đức Chúa Jesus [Giê-su] Christ. Nguyện xin vinh hiển thuộc về Ngài từ nay cho đến đời đời vô cùng. A-men.”

Hoà hợp sự nhân từ với sự thánh khiết

Đây chẳng phải là quy tắc cần làm theo Kinh Thánh sao? Vâng, và câu trả lời dựa trên nền tảng Kinh Thánh về việc chúng ta nghĩ gì về người khác và cách chúng ta đối xử với họ luôn liên quan đến cả sự *thánh khiết và nhân từ*. Hai khái niệm này luôn bắt nguồn từ Chúa. Chúa nhân từ và thánh khiết, vì vậy con của Ngài cũng phải có những đặc điểm này. Nói cách khác, chúng ta cần hiểu về ân điển đủ rộng để phản ánh sự nhân từ của Đức Chúa Trời và đủ hẹp để làm nổi bật sự thánh khiết của Người. Ân điển không phủ nhận sự thánh khiết. Ma-thi-ơ 18:15-20, và những đoạn khác, răn dạy nhiều về sự kỷ luật mà

christcenteredresourcesasia.wordpress.com

Ân Điển của Phúc Âm và Tôn Giáo Chết: Giúp các Hội Thánh tại Việt Nam Thực Hành Ân Điển Mà Không Từ Bỏ Sự Thánh Khiết (Gospel Grace Versus Dead Religion) CCR1

hội thánh cần có cho những thuộc viên không ăn năn. Nhưng mục tiêu phải luôn là mang người anh em đó quay trở lại với Chúa chứ không phải lên án nhau. Tâm điểm của tất cả mọi sự phải là ân điển, ân điển của Chúa cho chúng ta và ân điển của chúng ta dành cho người khác. Trong cuộc sống Cơ Đốc Nhân, Chúa Thánh Linh làm cho chúng ta trở nên giống Chúa Giê-su, Đấng yêu thương hoàn hảo và ghét tội lỗi hoàn hảo. Khi chúng ta lớn lên trong ân điển, chúng ta yêu Chúa và yêu thương người khác. Chúng ta yêu lẽ thật và sự thánh khiết (gỡ bỏ tội lỗi và trở nên giống Chúa hơn). Chúng ta không thể yêu người khác bằng sức mình vì mọi người không dễ để yêu. Đây là một phần lý do chúng ta cần Chúa để làm mình đổi mới từ bên trong ra.

Ma-thi-ơ 18:15-20. (Vui lòng đọc ngay.)

1 Cô-rinh-tô 10:23 “Tôi có quyền làm mọi sự, nhưng không phải mọi sự đều có ích. Tôi có quyền làm mọi sự, nhưng không phải mọi sự đều xây dựng.”

Cô-lô-se 2:16 “Vì thế đừng để ai xét đoán anh chị em về những vấn đề liên quan đến thức ăn, thức uống, giữ các kỳ lễ, mừng trăng mới, hay giữ ngày Sa-bát.”

1 Phi-rơ 1:16 “Vì có lời chép, ‘Các ngươi hãy nên thánh, vì Ta là thánh.’”

Tít 2:11-12 “Vì ân sủng [ân điển] của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ để đem ơn cứu rỗi đến mọi người. Ân sủng [ân điển] ấy dạy chúng ta phải từ bỏ nếp sống tội lỗi và những đam mê trần tục, để sống đứng đắn, công chính, và tin kính đạo đức trong đời này...”

Tiếp tục học tập

Ai không cần hiểu biết nhiều hơn về Kinh Thánh? Tất cả chúng ta đều cần nhiều tri thức hơn. Và trong việc học tập, thái độ cũng quan trọng như tri thức vậy. Chúng ta muốn là những người học khiêm tốn. Dưới đây trong phần 3, chúng ta sẽ gặp một số bối cảnh (trường hợp tham khảo) để thực hành ân điển với nhau và nuôi dưỡng sự khôn ngoan của chúng ta trên nền tảng Kinh Thánh. Ai không cần hiểu biết Chúa nhiều hơn và trở nên khôn ngoan hơn? Một đặc điểm quan trọng cho thấy sự khôn ngoan và tri thức theo nền tảng Kinh Thánh là luôn có thái độ học hỏi. Chúa Giê-su đã đến “Để ban tri thức về ơn cứu rỗi cho dân Ngài, Qua sự tha thứ tội lỗi họ” (Lu-ca 1:77) và rồi Phi-rơ nói rằng “Đức Chúa Trời Chọn và Gọi ‘Quyền năng thiên thượng của Ngài đã ban cho chúng ta mọi sự liên quan đến cuộc sống và sự tin kính, qua sự hiểu biết về Đấng đã kêu gọi chúng ta bằng sự vinh hiển và lòng tốt của chính Ngài’” (2 Phi-rơ 1:3). Vì vậy, sự nhận biết rất quan trọng. Trên thực tế, Sứ đồ Phi-rơ tiếp tục nói: “Chính vì lý do đó, anh chị em hãy cố gắng hết sức thêm cho đức tin mình đạo đức, thêm cho đạo đức tri thức...” (2 Phi-rơ 1:5). Ở một mức độ, chúng ta đã biết đủ để tiếp tục theo Chúa, nhưng một lần nữa, tất cả chúng ta cần phải biết nhiều hơn và *biết nhiều hơn về Ngài*. Việc học không chỉ đơn thuần là việc chúng ta thực sự biết Chúa, mà chúng ta cần phải biết nhiều lẽ thật hơn để biết Chúa của mình tốt hơn.

Rất ít người trong chúng ta có thể tự bào chữa mình khi phạm tội vì thiếu hiểu biết. Nhưng những gì chúng ta biết ảnh hưởng đến những gì chúng ta trở thành và chúng ta hành động như thế nào. Nó ảnh hưởng đến thái độ của chúng ta. Để lớn lên trong sự thánh khiết và dựa dẫm vào Chúa, chúng ta cần phải biết một số điều thông qua câu chuyện sau. Một tác giả mô tả về một phụ nữ tin kính đấu tranh với sự thánh khiết và bản thân mình.

“Ân dưới cuộc sống vâng phục của cô là một cảm giác bất lực. Nó đã trở thành một phần bản chất của cô ... gần giống như hơi thở. Tại sao? Bởi vì cô yếu đuối. Cô có thể cảm thấy trái tim bòn chòn, có khuynh hướng so sánh mình với người khác. Cô ngạc nhiên khi thấy rằng bản thân có thể chìm đắm trong ghen tị như thế nào. Cô nhận ra thế giới dễ dàng cuốn hút cô ra sao. Nói tóm lại, cô ấy không tin chính mình. Khi cô nhìn vào người khác, cô cũng thấy những cuộc đấu tranh

christcenteredresourcesasia.wordpress.com

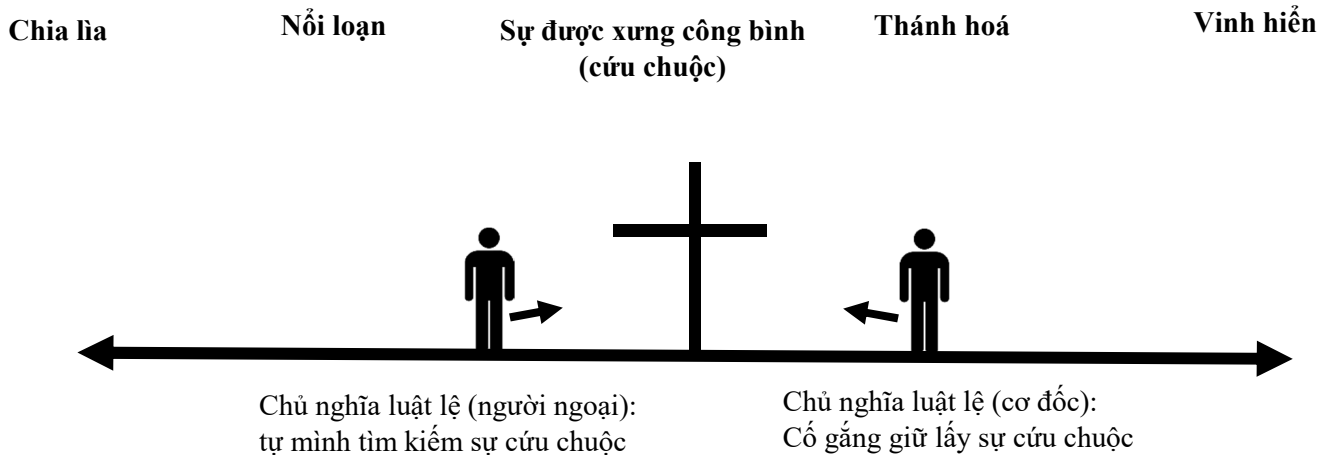
Ân Điển của Phúc Âm và Tôn Giáo Chết: Giúp các Hội Thánh tại Việt Nam Thực Hành Ân Điển Mà Không Từ Bỏ Sự Thánh Khiết (Gospel Grace Versus Dead Religion) CCR1

© 2018

như vậy trong mỗi cuộc đời của họ. Thế giới, cám dỗ, và ma quỷ trở nên quá nhiều so với sức của cô. Cuối cùng thì sao? Cô cầu cứu Chúa trong lời cầu nguyện. Cô cần Chúa Giê-su. Khi chúng ta trưởng thành như một Cơ Đốc Nhân thật sự, chúng ta ngày càng thấy được bản chất tội lỗi của mình, và cũng đồng thời thấy cần Chúa nhiều hơn. Khi chúng ta thấy những điểm yếu của bản thân rõ ràng hơn, thì chúng ta bắt đầu hiểu hơn về sự thiết yếu của ân điển cho mình.” (Paul Miller, *A Praying Life*, Kindle location 807-812)

Người phụ nữ tin kính trong câu chuyện này đã khám phá một số điều về bản thân mình. Bởi vì cô là người học, một người học khiêm tốn, cô biết rằng cô ấy yếu đuối và tội lỗi như thế nào.

Vì vậy, chúng ta hãy bắt đầu việc học tập và sự hiểu biết một cách chú tâm hơn để có thể yêu thương tốt hơn. Ở đây chúng ta hãy tập trung vào một vài khái niệm quan trọng cho việc học hỏi và trưởng thành trong ân điển: **sự được xưng công bình** (công bình trong mắt Chúa), **sự nên thánh** (thánh khiết), **chủ nghĩa luật lệ** (chúng ta cố gắng hoà giải với Đức Chúa Trời bằng sức mình mà không có Chúa), **ân điển** (sự tốt lành của Chúa Cha trong Đấng Christ đối với chúng ta), **phúc âm** (sự cứu rỗi của Chúa Cha cho người tội lỗi qua Đấng Christ).

Sự xưng công bình là gì? Sự xưng công bình là việc làm sao chúng ta có thể trở thành một thành viên trong gia đình Chúa. Nói cách khác, “Chúa nhìn những tội nhân như thể họ chưa bao giờ phạm tội và ban cho họ sự công bình bởi Chúa Giê-su Christ.” Chúng ta không được nhầm lẫn giữa sự xưng công bình (tuyên phán mỗi quan hệ đúng đắn với Chúa) với sự thánh hoá (tăng trưởng trong sự thánh khiết).

Sự thánh hoá là làm sao chúng ta trở nên giống Đấng Christ hơn khi chúng ta ở trong gia đình Đức Chúa Trời? Giáo lý của trẻ em trả lời câu hỏi trên một cách khôn ngoan như sau: “Trong sự thánh hóa, Chúa làm thánh tâm lòng và cách hành xử của những kẻ tội lỗi để họ bày tỏ sự tốt lành của Ngài trong đời sống mình.” Câu hỏi tiếp theo là, “Quá trình thánh hóa này sẽ được hoàn thành trong cuộc đời này?” và câu trả lời là, “Không. Quá trình này sẽ diễn ra liên tục, nhưng chỉ hoàn thành trên thiên đàng. “Mặc dù trong đời sống Cơ Đốc chúng ta phải luôn nỗ lực, nhưng chúng ta vẫn phải sống nhờ vào ân điển qua đức tin. Không thể gạt hái được sự thánh hoá một cách thụ động, và nghĩ rằng mình sẽ trưởng thành mạnh mẽ mà không cần nỗ lực. Ngược lại chúng ta cũng sai khi nghĩ rằng tất cả phụ thuộc vào nỗ lực bản thân. Chúng ta vẫn cần phải liên tục dựa vào những gì Chúa đã làm cho chúng ta. Lưu ý những gì Sứ Đồ Phao-lô nói: “Nguyện xin chính Đức Chúa Trời bình an thánh hóa anh chị em hoàn toàn. Nguyện xin toàn thể tâm linh, linh hồn, và thân thể anh chị em được gìn giữ trọn vẹn, không chỗ trách được, cho đến khi Đức Chúa

christcenteredresourcesasia.wordpress.com

Ân Điển của Phúc Âm và Tôn Giáo Chết: Giúp các Hội Thánh tại Việt Nam Thực Hành Ân Điển Mà Không Từ Bỏ Sự Thánh Khiết (Gospel Grace Versus Dead Religion) CCR1

© 2018

Jesus [Giê-su] Christ, Chúa chúng ta, hiện đến. Đáng đã gọi anh chị em là thành tín, nguyện chính Ngài sẽ thực hiện điều đó” (1 The-sa-lô-ni-ca 5:23-24).

Chủ nghĩa luật lệ tuân theo các luật lệ tôn giáo và các quy tắc để có được một mối quan hệ đúng đắn với Đức Chúa Trời. Ví dụ như “Cơ Đốc Nhân tốt thì không thể nhảy nhót.” Nếu đức tin vào Chúa có nghĩa là chỉ tin tưởng vào một mình Ngài cho sự cứu rỗi, thì chủ nghĩa luật lệ có nghĩa là tin tưởng vào chính mình để giữ các quy tắc cho mối quan hệ đúng đắn với Đức Chúa Trời. Chú trọng vào những gì bản thân Cơ Đốc Nhân làm hay không làm để trở nên công chính trước Đức Chúa Trời thay vì vào công việc mà Chúa đã hoàn thành trên thập tự. Chủ nghĩa luật lệ ngược lại với chủ nghĩa tự do; chủ nghĩa tự do là khi chúng ta bỏ qua các luật lệ và nghĩ rằng chúng ta có thể làm bất cứ điều gì mình muốn và Chúa sẽ không quan tâm. Những người theo chủ nghĩa luật lệ không hiểu ân điển của Chúa, và việc chỉ có Đáng Christ đủ xứng đáng, đủ thánh để giữ mọi luật của Đức Chúa Trời. Đôi khi các cơ đốc chân chính lại hội nhóm tại một hội thánh theo chủ nghĩa luật lệ. Nói cách khác, họ có thể không phải là những người theo chủ nghĩa luật lệ, nhưng các lãnh đạo trong hội thánh của họ lại theo.

Nói một cách đơn giản, **ân điển** là điều tốt lành mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta là những người không xứng đáng. Nói cụ thể, ân điển là sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời ban cho chúng ta qua Đáng Christ. Đó là sự tốt lành mà không ai trong chúng ta xứng đáng nhận và có thể tự tìm được bằng sức mình. Mặc dù chúng ta là những kẻ có tội nổi loạn trong tuyệt vọng, **phúc âm** là Tin Lành rằng trong Chúa Giê-su, qua sự chết và sự sống lại của Ngài vì tội lỗi của chúng ta, Chúa đến vì chúng ta chứ không chống lại chúng ta. Chúa ghét tội lỗi và phải huỷ diệt nó, nhưng Tin Lành ở đây là thay vì huỷ diệt bạn, Ngài đầy lòng thương xót gửi Chúa Giê-su Christ đến thế gian, bởi ân điển thông qua đức tin, để thiết lập lại một mối quan hệ đúng đắn với Ngài.

Bây giờ, chúng ta hãy áp dụng lễ thật Kinh Thánh này trong một vài bối cảnh (tình huống) trong phần 3.

PHẦN 3: MỘT SỐ BỐI CẢNH (CÁC TÌNH HUỐNG THAM KHẢO) VỀ ÂN ĐIỂN

Trong phần này, chúng ta sẽ tìm hiểu một số chủ đề thường gây tranh luận giữa các Cơ Đốc Nhân: xỏ mũi, hút thuốc, ngoại tình, ngồi lê đôi mách, uống rượu, xăm mình, gian dâm, chỉ đi hội thánh mỗi tuần một lần, tham ăn, chơi đánh bài.

Ân điển của Phúc Âm biến đổi tâm lòng để yêu mến Chúa và những người khác nhiều hơn. Tôn giáo chết chỉ tạo ra thay đổi hành vi tạm thời cho sự tự thỏa mãn. Đức Chúa Trời là tình yêu thương và muốn tất cả con cái mình yêu thương như Ngài. Trước hết Ngài quan tâm đến tâm lòng của chúng ta (điều chúng ta nghĩ, nói và làm có vì sự vinh hiển của Ngài không?), và tâm lòng của chúng ta cho thấy ai hay điều gì chúng ta thực sự thờ phượng. Dựa vào Chúa để thay đổi tâm lòng dẫn đến hành động đúng đắn là cách của Chúa và ngược lại cách thế gian này là cố gắng thay đổi hành vi bằng sức của chính mình với hy vọng tạo ra sự chuyển đổi tâm lòng. Do đó, chúng ta phải tìm đến Chúa và tin tưởng Ngài giúp chúng ta thay đổi từ trong tâm lòng.

Khi chúng ta nghĩ về những tình huống và chủ đề gây tranh cãi sau đây (xỏ mũi, hút thuốc, ngoại tình, ngồi lê đôi mách...), đây những hoạt động, vấn đề đúng hay sai theo Kinh Thánh? Đây là sở thích cá nhân hay thực sự là tội lỗi? Nói cách khác, làm sao chúng ta thực hành áp dụng ân điển và lấy Phúc Âm làm trung tâm khi đối mặt với những tình huống này? Làm sao chúng ta, là những Cơ Đốc Nhân, có thể yêu thương các Cơ Đốc Nhân khác? Có thể bạn không đồng ý với họ vài điều nhưng hãy tiếp cận các chủ đề này với tư cách là người học chứ không phải là những người đã biết hết câu trả lời. Kinh Thánh là nguồn chính cho tất cả câu trả lời. Làm thế nào bạn có thể học cách nhìn vào Lời Chúa và có sự nhân từ trong suy nghĩ về người khác? (Giả sử rằng tất cả mọi người trong những tình huống này là tín hữu chân chính.)

A: Xỏ mũi

Hoa vừa kết hôn. Cô ấy không lớn lên trong hội thánh. Nhưng gần đây cô vừa tin Chúa và được làm báp têm. Cô thích đọc Kinh Thánh và học cách cầu nguyện; cô thường thông công với lớp học trường Chúa Nhật. Với sự chấp thuận của chồng, Hoa và người bạn đồng nghiệp thân đã quyết định xỏ mũi.

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Trong khi Kinh Thánh nói đến sự khiêm tốn, quần áo, và vấn đề tâm lòng, Kinh Thánh dường như không trực tiếp nói tới chuyện xỏ mũi. Trong 1 Ti-mô-thê 2:8-10, Phao-lô nói: “Vậy ta muốn quý ông hãy cầu nguyện tại mỗi nơi nhóm lại để thờ phượng, hãy đưa đôi tay thánh sạch lên mà cầu nguyện, đừng giận dữ và cãi nhau. Quý bà cũng vậy, hãy ăn mặc lịch sự, trang sức thanh nhã và giản dị, không bới những kiểu tóc cầu kỳ, không đeo vàng ngọc đắt giá, hoặc mặc những y phục đắt tiền, nhưng làm những việc từ thiện, đó là những điều thích hợp với các phụ nữ xưng mình là người tin kính Đức Chúa Trời.” Trong 1 Phi-rơ 3:3-4, Phi-rơ nói với những người vợ: “Chị em đừng quá chú trọng đến sự trang sức bề ngoài, như bện kiểu tóc cầu kỳ, đeo nhiều vàng ngọc, và ăn diện xa hoa lòe loẹt; nhưng thà hãy trang sức con người bề trong, tức vẻ đẹp không phai tàn của tâm hồn dịu dàng và bình lặng, đó là điều rất quý báu trước mặt Đức Chúa Trời.”

Các sách khác trong Kinh Thánh cũng đề cập tới trang sức cơ thể một cách tích cực hoặc ít nhất là không tiêu cực (Xuất Hành 28, Nhã Ca 1:10, Ê-sai 61:10). Trong 2 Sử Ký chép 33:11 những kẻ thù của Y-sơ-rơ-ên cột vua bằng xích đồng và móc mũi vua giải về Ba-by-lôn.

Chúng ta biết rằng Chúa nhìn vào tâm lòng hơn là bên ngoài (1 Sa-mu-ên 16:7b).

Đó có phải là tội lỗi không?

Xõ mũi không phải là một tội lỗi. Chúa nhìn vào tấm lòng, và giống như rất nhiều điều trong cuộc sống, thái độ của chúng ta mới quan trọng. Vậy thì, Cơ Đốc Nhân có thể đeo một chiếc nhẫn ở mũi, và nhiều thứ tương tự khác có thể chấp nhận được, và ngạo mạn tìm kiếm sự chú ý quá mức từ người khác hoặc thậm chí chống lại các lãnh đạo hoặc văn hoá. Vì vậy, nếu thái độ sai thì hành động cũng có thể sai. Nhưng, nói chung, đối với một Cơ Đốc Nhân trưởng thành, đeo một chiếc nhẫn ở mũi có thể là sở thích cá nhân.

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhẹ nhàng.)

Không phải ai cũng có cùng sở thích. Đôi khi chỉ là khác nhau thôi và không phải là đúng sai. Tôi sẽ không đeo một chiếc nhẫn trên mũi và cũng không muốn người bạn đời của tôi đeo, nhưng những người khác có thể vẫn khiêm tốn và làm điều này. Còn nhiều điều quan trọng hơn cần chúng ta đấu tranh trong cuộc sống, nên tôi không muốn dành nhiều thời gian tranh luận với Hoa về điều này. Thực tế thì tôi không nghĩ mình thậm chí sẽ đề cập tới vấn đề này. Nhưng vì tôi quan tâm tới thái độ, nên nếu tôi gần gũi với cô ấy, tôi có thể hỏi tại sao cô ấy lại làm vậy. Tôi hy vọng sẽ tập trung lắng nghe và suy nghĩ cẩn thận qua câu trả lời của cô ấy chứ không phải chất vấn cô ấy, trừ khi tôi cảm thấy thái độ cô ấy không đúng đắn.

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

Nếu tôi nghĩ rằng tôi là một Cơ Đốc Nhân tốt hơn Hoa, hoặc nghĩ rằng mình gần gũi với Chúa hơn vì tôi không xõ mũi, thì tấm lòng tôi đang lạc hướng về vấn đề này. Nếu tôi chất vấn cô ấy với thái độ giả định điều đó là sai hoặc lên án cô ấy mà không cố gắng tìm hiểu tại sao, thì tấm lòng tôi có thể xa cách Chúa hơn cô ấy. Một phản ứng khùng khiếp thường thấy sẽ là, “Hoa, bạn đã làm gì vậy?! Một Cơ Đốc Nhân thực sự không thể xõ mũi. Hãy tháo nó ngay hoặc đừng đến gần tôi.”

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đây ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này (Hoa) là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Thưa Chúa, con biết bao lần con đã lên án người khác trong lòng mình một cách sai lầm, thậm chí đối với những điều không phải là tội lỗi theo Kinh Thánh. Và điều đó làm tấm lòng của con trở nên tồi tệ hơn so với việc con buộc tội họ vì hành vi bên ngoài. Xin Cha chu cấp Hoa ân điển để cô xem xét động cơ của mình về quyết định của mình. Hãy cho con ơn nhìn thấy cô ấy như một người chị em trong Đấng Christ, như con đã làm trước đây. Xin giữ gìn cô ấy vui mừng trong Ngài. Giúp con chào đón cô ấy dù cô ấy ăn mặc như thế nào. Giúp cô ấy tìm được sự chấp nhận hoàn toàn của mình trong Chúa, cho dù có xõ mũi hay không.”

Một vài link và bài viết hữu ích:

- https://www.opc.org/qa.html?question_id=469
- <https://www.gotquestions.org/women-makeup.html> (Bài viết này cũng bằng Tiếng Việt)
- <https://www.gotquestions.org/Christian-earrings.html>

B: Hút thuốc

Minh đã 50 tuổi và ly dị. Khi còn nhỏ ông có đi nhà thờ. Lớn lên, ông rất nổi loạn và không bao giờ đi lễ. Gần đây ông nghe Phúc Âm nhiều lần, ăn năn tội lỗi của mình và tin cậy Đấng Christ. Ông sẽ được làm báp têm trong tuần tới. Minh đã hút thuốc suốt 20 năm và ông vẫn không ngừng hút.

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Kinh Thánh không trực tiếp nói tới vấn đề này, nhưng có những nguyên tắc mà chúng ta có thể dùng. Dù bạn làm gì đi đâu, Chúa luôn đi cùng bạn (1 Cô-rinh-tô 3:16; 6:15). Cơ Đốc Nhân có tự do (Rô-ma 14:1-12 và 1 Cô-rinh-tô 10), nhưng không phải mọi việc đều ích lợi cho chúng ta (1 Cô-rinh-tô 6:12; 10:23). Cơ Đốc Nhân không được làm nô lệ bất cứ điều gì cả (1 Cô-rinh-tô 6:12), và chúng ta biết rằng hút thuốc có tính gây nghiện cao. Hút thuốc phá hủy cơ thể, và cơ thể của Cơ Đốc Nhân là đền thờ của Đấng Christ. Hút thuốc cũng ảnh hưởng đến sức khỏe của người khác.

Đó có phải là tội lỗi không?

Khi việc hút thuốc (khi trở thành 1 chứng nghiện) phá hủy cơ thể, thì đó là một tội lỗi. Tất nhiên, chúng tôi không bao giờ muốn mọi người nghĩ rằng người này không được cứu chỉ vì anh ta hút thuốc. Một người bỏ hút thuốc cũng không có nghĩa là anh ta được cứu. Một người được cứu bởi nhìn vào Đấng Christ và tin rằng chỉ mình Ngài là của lễ thích hợp và Đấng đã sống lại cho tội lỗi. Chúng ta cần kiên nhẫn với những người đang đấu tranh để vượt qua một thói quen gì đó. Những Cơ Đốc Nhân mới đặc biệt cần thời gian chứ không phải là các quy tắc khắc nghiệt liên quan đến vấn đề này.

1 Cô-rinh-tô 5:17 nói rằng chúng ta là những tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế. Tuy nhiên, nhiều cám dỗ và đấu tranh vẫn tiếp tục diễn ra. Những Cơ Đốc Nhân tin Chúa lâu cũng cần sự kiên nhẫn, nhưng có thể cần được khuyên bảo trực tiếp để ngưng hút thuốc. Nếu họ có thái độ xấu, hoặc không quan tâm đến bản thân hoặc người khác, họ có thể cần phải bị kỷ luật theo lời dạy trong sách Ma-thi-ơ 18.

1 Cô-rinh-tô chương 8 và 10 dạy chúng ta yêu thương các Cơ Đốc Nhân khác. Hút thuốc có giúp người hút hay những người bên cạnh không? Nó có phải là một việc làm thể hiện yêu thương cho bản thân hay người khác không? Kinh Thánh cũng bảo chúng ta quản lý tốt tiền bạc của mình. Hút thuốc tốn rất nhiều tiền, nhưng lại tốn tiền để huỷ hoại sức khỏe của mình, và có thể là của người khác.

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhẹ nhàng.)

Chúng ta cần vui mừng vì Chúa đã cứu chuộc Minh. Vui mừng vì ông sắp được (hoặc đã được) làm báp têm. Hiểu ra rằng cả Minh và chúng ta chưa hoàn thành sự trưởng thành trong Chúa (Phi-líp 1:6) sẽ giúp chúng ta giữ mình khiêm tốn. (Ma-thi-ơ 7:3-5). Một người bạn của Minh hoặc một trưởng lão trong hội thánh có thể tiếp cận anh và nói lời khích lệ về việc anh được cứu chuộc bởi Chúa. Người này nên nhớ rằng Minh đã trải qua rất nhiều tổn thương trong cuộc sống. Minh cần biết rằng anh ấy được yêu thương, ngay cả khi anh ấy không bao giờ ngưng hút thuốc. Và có lẽ anh ấy đang đối mặt với những vấn đề lớn hơn việc hút thuốc. Tuy nhiên, vào thời điểm thích hợp, bạn có thể tâm sự với Minh nhẹ nhàng, “Minh, tôi có thể nói chuyện với bạn về một chuyện quan trọng được không? về bạn và về sức khỏe của bạn.” Giả sử Minh đồng ý, bạn cho Minh biết bạn muốn nói về việc hút thuốc lá (trường hợp Minh chưa biết chuyện gì). Bạn có thể đề cập đến bất kỳ loại nghiện nào mà chính bản thân mình đã trải qua, cũng phải rất khó khăn để đấu tranh. Sau đó, sự việc có thể sẽ diễn ra như sau: “Tôi yêu quý bạn dù bạn ngưng hút thuốc hay không. Tôi quan tâm đến bạn và sức khỏe của bạn. Tôi có thể làm gì để giúp bạn?” Tiếp theo bạn lắng nghe cẩn thận câu trả lời.

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

“Minh, làm sao bạn có thể gọi mình là Cơ Đốc Nhân trong khi người bạn nồng nặc mùi thuốc lá?” Thật sai lầm khi tiếp cận Minh như thể sự cứu rỗi của anh ta phụ thuộc vào việc bỏ hút thuốc. Cũng thật là sai khi nói với anh ta rằng anh ta không thể được làm báp têm cho đến khi anh ta cai thuốc. Hãy nhớ rằng, khuyên nhau bằng những quy tắc ngẫu nhiên, không dựa trên Kinh Thánh, sẽ không có ích. Điều này không thể hiện được tình yêu thương nhau và tìm kiếm sự thay đổi từ tấm lòng qua Chúa Thánh Linh và Lời của Đức Chúa Trời. Dựa vào các quy tắc như vậy không làm cho hội thánh thêm thánh khiết; ngược

christcenteredresourcesasia.wordpress.com

Ân Điển của Phúc Âm và Tôn Giáo Chết: Giúp các Hội Thánh tại Việt Nam Thực Hành Ân Điển Mà Không Từ Bỏ Sự Thánh Khiết (Gospel Grace Versus Dead Religion) CCR1

© 2018

lại nó làm cho họ trở nên ít thánh khiết hơn vì nó dẫn dắt họ tin tưởng vào các quy tắc và bản thân hơn thay vì Chúa và Lời của Ngài.

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đầy ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Lạy Cha yêu dấu, Con vui mừng vì Ngài đã cứu chuộc Minh. Con, cũng giống như Minh đang trưởng thành lên trong Chúa. Cầu Cha giúp cả 2 con tiếp tục trưởng thành trong Ngài. Con vui mừng vì Minh vâng phục Cha chịu nhận lễ Báp Têm. Mong Cha giúp Minh yêu Cha bằng cả cuộc sống của mình. Hiện anh ấy đang nghiện thuốc lá, con cầu Cha giúp anh ấy thoát khỏi việc nghiện thuốc để anh trở nên khoẻ mạnh hơn và là nhân chứng cho sự tự kiểm soát bản thân và ý nghĩa cuộc sống mà Cha đã mang lại cho anh. Giúp con biết cách yêu thương anh ấy cho dù anh có ngưng việc hút thuốc hay không. Giúp con biết cách trở thành một người bạn thực sự cho dù việc gì xảy ra đi chăng nữa. Con cầu nguyện cho bản thân mình và Minh được trở nên giống Cha hơn. Trong danh Chúa Giê-su.”

C: Mục sư phạm tội ngoại tình

Mục sư Hùng và vợ ông đã kết hôn và sống hạnh phúc với nhau suốt 13 năm. Ông trung tín quản nhiệm hội thánh cũng đã được 8 năm. Gần đây, ông phạm tội ngoại tình với một phụ nữ trong hội thánh. Ông bị bắt gặp, sau đó ông thực sự ăn năn về những gì đã làm và hoàn toàn ngưng việc ngoại tình.

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Kinh Thánh đã nói rõ về vấn đề ngoại tình và cả phẩm chất của người mục sư lãnh đạo hội thánh, trong đó, mọi người đều đồng ý rằng sự trung tín trong hôn nhân là điều vô cùng quan trọng. Trong Mười Điều Răn (Xuất Hành 20:14), Chúa đã cấm tội ngoại tình, đồng thời tuyên án tử hình đối với những ai phạm tội tà dâm trong Luật Môi-sê (Lê-vi 20:10-16). Một nhân vật trong Kinh Thánh có lẽ được biết đến nhiều nhất với tội ngoại tình là vua Đa-vít, đáng ngạc nhiên hơn, ông cũng là người duy nhất mà Kinh Thánh mô tả là “*người đẹp lòng Đức Chúa Trời*” (1 Sa-mu-ên 13:14). Đa-vít phạm tội ngoại tình với Bát-sê-ba (2 Sa-mu-ên 11-12) rõ ràng là một tội lỗi có thể tha thứ và tha thứ được (xem Thi-thiên 51), nhưng nó cũng dẫn đến hậu quả đau đớn cho gia đình Đa-vít (2 Sa-mu-ên 12:10-11) và gây ra sự bất hòa trong dân sự dưới quyền cai trị của ông.

Các điều răn nghiêm cấm tội ngoại tình vẫn tiếp tục được nêu trong Tân Ước, cảnh báo các tín hữu cần bảo vệ sự thánh khiết của hôn nhân (Hê-bơ-rơ 13:4), đồng thời định sẵn sự phán xét cho những ai không ăn năn mà vấp phạm, không giữ gìn sự thánh khiết của nó (1 Cô-rinh-tô 6:9-10; Ga-la-ti 5:19-21).

Những người lãnh đạo hội thánh, đặc biệt là mục sư, cần phải “*không chỗ trách được, chồng của một vợ*” và có “*danh tiếng tốt đối với những người ngoài*” (1 Ti-mô-thê 3:2, 7). Hơn nữa, họ phải làm gương cho những Cơ Đốc Nhân khác “*trong lời nói, cách cư xử, tình thương, đức tin, và sự trong sạch*” (1 Ti-mô-thê 4:12), tất cả những điều đó nói lên trách nhiệm của người mục sư cần phải giữ gìn, duy trì một mối quan hệ hôn nhân chung thủy và mẫu mực, không có quan hệ ngoại tình, cả trong quá khứ hay hiện tại.

Đó có phải là tội lỗi không?

Dựa theo tiêu chuẩn về đạo đức và các mối quan hệ mà Đức Chúa Trời đã bày tỏ, ngoại tình chính là tội lỗi; tuy nhiên, tội lỗi đó không phải không thể tha thứ được. Giống với những tội lỗi khác, tội ngoại tình cũng gây ra hậu quả xấu cho những người liên quan (Ga-la-ti 6:7-8). Mặc dù vua Đa-vít phạm tội ngoại tình với Bát-sê-ba nhưng ông đã được tha thứ. Tương tự như vậy, lãnh đạo ngày nay cũng có thể được tha thứ khi có lời xưng tội và ăn năn (Công Vụ 3:19; 1 Giăng 1:9). Đối với mục sư đã phạm tội ngoại tình, cách giải quyết khôn ngoan là mục sư thú nhận và ăn năn tội lỗi, dâng lại chức vụ của mình, mặc dù tội lỗi của ông ta đã được Chúa, hội thánh và các bên liên quan tha thứ.

christcenteredresourcesasia.wordpress.com

Ân Điển của Phúc Âm và Tôn Giáo Chết: Giúp các Hội Thánh tại Việt Nam Thực Hành Ân Điển Mà Không Từ Bỏ Sự Thánh Khiết (Gospel Grace Versus Dead Religion) CCRAI

© 2018

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhẹ nhàng.)

Cách đáp lại đúng đắn và dịu dàng với tội ngoại tình của mục sư là ngay lập tức đưa ông ấy vào mối quan hệ có trách nhiệm với một nhóm nhỏ những lãnh đạo trung tín của hội thánh và những người này không được xét đoán chỉ trích đối với tình huống của mục sư. Trách nhiệm chính của họ trong mối quan hệ này là gặp gỡ định kì với mục sư để cầu nguyện, theo dõi và có trách nhiệm nghiêm ngặt về hành vi đạo đức hàng ngày của ông, thiết lập các thước đo cho sự hòa giải giữa tất cả các bên bị ảnh hưởng và đưa ra sự dạy dỗ theo nền tảng Kinh Thánh, đặc biệt là chống lại sự cám dỗ về tình dục. Nhóm này nên tiếp tục gặp gỡ với mục sư cho đến khi tất cả các thành viên trong nhóm tin tưởng vào sự phục hồi tâm linh và tình cảm của mục sư từ vấp ngã của ông, các bên bị xúc phạm được hòa giải, mối quan hệ hôn nhân được khôi phục hoàn toàn, và có sự phục hồi trong mối quan hệ thông công giữa ông và hội thánh (xem Ga-la-ti 6:1-3).

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

Một phản ứng sai lầm về sự không chung thủy của mục sư, mặc dù việc này đã được xưng tội và ăn năn theo Kinh Thánh, đó là lên án (Rô-ma 8:1), không tiếp nhận (2 Ti-mô-thê 4:11b), hoặc khai trừ (Ma-thi-ơ 18:15-35). Và vẫn là sai lầm nếu mọi người vẫn tiếp tục đề cập vấn đề này với ông ấy và người phụ nữ kia.

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đầy ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Con cảm tạ Cha, rằng Cha không xem nhẹ tâm lòng đang bị tan nát và dày vò, và khi chúng con xưng nhận tội lỗi thì Ngài thành tín, tha thứ cho chúng con và rửa sạch chúng con khỏi mọi sự bất chính. Con cảm tạ Chúa vì sự xưng nhận tội lỗi của mục sư, và kể đó là sự ăn năn của ông. Con cảm ơn Chúa về sự tha thứ và thanh tẩy của Ngài trên đời sống của mục sư, và trên con. Con cầu nguyện rằng ông sẽ lựa chọn mỗi ngày vâng giữ Lời Chúa và tránh xa khỏi tất cả những ham muốn có hại mà sẽ đẩy ông vào hư mất và diệt vong, và xin Chúa cũng gìn giữ tâm lòng của con nữa. Xin Chúa Thánh Linh ban năng lực cho mục sư để vì đức tin mà dũng cảm chiến đấu và giữ lấy sự sống đời đời mà Ngài đã kêu gọi ông trong Đấng Christ. Xin làm vững quyết tâm của ông để ông đặt tâm trí mình vào những điều ở trên trời, không phải những thứ trên đất, và xem những phần thuộc thể như đã chết vì sự trái luân lý. Để ông tiếp tục bền chí trong đời sống, hôn nhân, chức vụ trong tương lai, và vì vinh quang của danh Chúa, con cầu xin trong danh Chúa Giê-su. Amen.”

Một vài link và bài viết hữu ích:

- <http://www.christianitytoday.com/ct/1995/april-3/should-adulterous-pastors-be-restored.html?start=1>
- <http://www.alliancenet.org/mos/1517/when-a-pastor-commits-adultery#.Wb1PJ617H-Y>

D: Ngồi lê đôi mách

Bích bắt đầu tin Chúa cách đây năm năm. Cô vừa là một người vợ, một người mẹ, và vừa là một người bà. Ở hội thánh, cô cộng tác trong mục vụ thiếu nhi. Cô ấy luôn có mặt ở hội thánh mỗi khi hội thánh nhóm lại. Cô sẵn sàng giúp đỡ trong bất kỳ chương trình nào. Tuy nhiên, cô đang có vấn đề về kiểm soát môi miệng mình. Hầu hết mọi người đều biết cô ấy hay đàm tiếu về chuyện của người khác.

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Đàm tiếu về chuyện của người khác không chỉ là chia sẻ thông tin với một người về một người khác. Nhưng đó còn là chia sẻ thông tin chưa được xác minh. Điều này có thể làm lan truyền những thông tin

không đúng sự thật đến những người khác. Trong Rô-ma 1:29, Kinh Thánh có nhắc đến nhóm những người không phải Cơ Đốc Nhân hay đàm tiếu chuyện của người khác, là những người đầy dẫy độc ác và tham lam, gian dối, và có những hành động tội lỗi. Tuy nhiên, Phao-lô, trong 2 Cô-rinh-tô 12:20, khi nói với hội thánh ở Cô-rinh-tô (những Cơ Đốc Nhân), ông đã liệt kê ra những tội lỗi mà ông hy vọng sẽ không bắt gặp khi đến thăm họ và một trong số đó là tội ngồi lê đôi mách. Cuốn sách Châm Ngôn quý báu có một số sự dạy dỗ về tội này như sau:

- “Kẻ đi theo lẻo tỏ ra điều kín đáo; Còn ai có lòng trung tín giữ kín công việc.” (11:13)
- “Kẻ gian tà gieo điều tranh cạnh; Và kẻ theo lẻo phân rẽ những bạn thiết cốt.” (16:28)
- “Miệng kẻ ngu muội là sự bại hoại của nó; Môi nó vốn một cái bẫy gài linh hồn của nó. Lời kẻ theo lẻo như vật thực ngon, Và nó thấu đến ruột gan.” (18:7-8)
- “Kẻ nào đi theo lẻo bày tỏ điều kín đáo; Vậy, chớ giao thông với kẻ hay hờ môi quá.” (20:19)
- “Lừa tắt tại thiếu cũi; Khi chẳng có ai theo lẻo cuộc tranh cạnh bèn nguôi.” (26:20)

Đó có phải là tội lỗi không?

Việc đàm tiếu về chuyện của người khác là một tội lỗi. Rô-ma 1:29 và 2 Cô-rinh-tô 12:20 đã chỉ ra những người không phải là Cơ Đốc Nhân và cả Cơ Đốc Nhân đều có thể vấp phạm khi bàn tán về người khác. Sự khác biệt giữa người tin Chúa và người không tin Chúa khi họ phạm phải tội lỗi này đó là những Cơ Đốc Nhân (như Bích) sẽ cảm thấy tội lỗi khi vấp phạm, ăn năn và tìm kiếm sự tha thứ từ người mà họ đã làm sai. Bất kỳ tội lỗi nào cũng vậy, nếu Bích không có sự ăn năn và xấu hổ sâu sắc về việc phao tin đồn thì chúng ta phải xem lại sự trưởng thành của Bích trong Chúa. Ngược lại, người không tin Chúa sẽ không cảm thấy cần phải ăn năn về tội lỗi này, vì họ thậm chí có thể không biết đó là một tội lỗi. Mặc dù vậy, chúng ta vẫn có câu trả lời cho tội lỗi: đó chính là Chúa Giê-su! Đối với những người không tin Chúa, họ có thể bước vào mối quan hệ cứu chuộc với Chúa Giê-su Christ. Sau đó, Chúa Giê-su sẽ bắt đầu thanh tẩy họ khỏi tội lỗi này.

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhe nhàng.)

Một điểm chung mà chúng ta đều có giống Bích là chúng ta đều là những con người tội lỗi như trong Rô-ma 3:23 đã nói. Tôi không tốt đẹp gì hơn Bích cả. Bích dường như bị che mắt không nhìn thấy tội lỗi này và có thể cô ấy không cố tình làm tổn thương người khác. Thế nhưng, vấn đề này vẫn cần được giải quyết. Một người phụ nữ tin kính Chúa có thể nói chuyện với Bích và bảo cô ấy ngừng việc ngồi lê đôi mách và nói với cô điều này trong tình yêu thương và ân điển. Cô ấy có thể ghi nhớ Châm Ngôn 31:26, nói về một phụ nữ tin kính Chúa: *Nàng mở miệng ăn nói cách khôn ngoan, Lễ độ và ân hậu luôn ở trên lưỡi nàng.* Chúa Giê-su ban ân điển cứu chuộc chúng ta, nhưng cũng ban ơn để giúp chúng ta tránh xa khỏi tội lỗi. Nếu có thể, một người bạn nên đến với cô ấy và nói như thế này, “Bích, tôi có nghe rằng chị đã nói những điều như vậy về người này. Có phải vậy không?” Giả sử cô ấy nói có, thì có thể tiếp tục như sau, “Như chúng ta đã biết, Kinh Thánh dạy chúng ta chỉ nói những điều để gây dựng người khác. Kinh Thánh cũng dạy chúng ta rằng rao truyền tin đồn là điều sai.”

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

Tôi có thể đến với Bích với một thái độ rằng tôi tốt hơn cô ấy bởi vì tôi hiện không phải đấu tranh với việc ngồi lê đôi mách. Bản thân tôi có thể bắt đầu phàn nàn về Bích và các hành động của cô với hy vọng rằng nó sẽ dạy cho cô một bài học nhưng điều đó không mang đến sự khích lệ và không giống như Đấng Christ.

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đầy ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Chúa ơi, con cầu nguyện rằng con sẽ có sự khiêm nhường để thấy tội lỗi của mình và cho Bích cũng khiêm nhường để thấy tội lỗi của cô ấy. Cô được tạo ra theo hình ảnh của Ngài và được tạo ra cho những

điều tốt đẹp. Con xin Chúa bày tỏ tội lỗi này với cô ấy và với sự khiêm nhường, cô ấy sẽ cúi đầu trước Chúa và cố gắng để tôn vinh Ngài qua lời nói của mình. Xin Chúa sử dụng điều này như một cách mà cô ấy có thể dạy những người khác không tham gia vào việc ngồi lê đôi mách. Xin hãy cho con biết nếu con cần đến nói chuyện với cô ấy về điều đó. Con cầu nguyện rằng cô ấy sẽ giống như người nữ tìn kính trong Châm Ngôn 31, nói những lời khôn ngoan và lời sự sống với mọi người hơn là những lời có thể làm tổn thương và đim người khác xuống. Con cầu xin cô ấy sẽ tìm được tình bạn tuyệt vời với những người phụ nữ khác có thể môn đồ hóa cô và con có thể yêu mến cô hơn nữa. Trong danh của Chúa Giê-su.”

Một vài link và bài viết hữu ích:

- <http://www.desiringgod.org/search/results?utf8=%E2%9C%93&q=Luke+9.57#gsc.tab=0&gsc.q=gossip>
- <http://www.biblestudytools.com/topical-verses/bible-verses-about-gossip/>

E: Uống rượu bia

Thành chưa bao giờ say xỉn, nhưng thỉnh thoảng ở nhà anh cũng uống một vài ly. Anh đã theo Chúa và trung tín với hội thánh suốt hơn 20 năm qua. Anh làm kế toán viên và luôn là người liêm chính trong công việc. Anh cũng tham gia dạy trường Chúa Nhật.

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Kinh Thánh dạy rõ sự khác biệt giữa uống rượu và say xỉn. Kinh Thánh dạy rằng say xỉn là một tội lỗi (xem Rô-ma 13:13-14, Ga-la-ti 5:19-21, 1 Thê-sa-lô-ni-ca 5:5-7, Ê-phê-sô 5:18, Ê-sai 5:11, 1 Phi-rơ 4:3-5, 1 Cô-rinh-tô 5:11, 1 Cô-rinh-tô 6:9-10, và Lu-ca 12:45).

Mặc dù say xỉn là tội lỗi, nhưng uống rượu thì không phải là tội lỗi. Vài ví dụ trong Kinh Thánh cho phép Cơ Đốc Nhân uống rượu trong chừng mực:

- Phục Truyền Luật Lệ 14:26: “Hãy dùng tiền đó mua những gì anh chị em thích, bò, chiên, rượu thường, rượu mạnh, hay bất cứ món gì anh chị em muốn. Sau đó anh chị em sẽ ăn uống các món ấy trước thánh nhan Chúa, Đức Chúa Trời của anh chị em; anh chị em và gia đình anh chị em sẽ ăn mừng vui vẻ với nhau.”
- Ê-sai 25:6: “Trên núi này Chúa các đạo quân sẽ thết đãi muôn dân một đại tiệc, một đại tiệc với thịt béo, một đại tiệc với rượu ngon; thịt thật béo bổ và rượu tinh khiết thượng hạng.”
- Châm Ngôn 31:6-7: “Hãy đem rượu mạnh cho kẻ sắp chết uống, hay đem rượu nồng cho kẻ có lòng đắng cay sàu não dùng; hãy để họ uống say hầu tạm quên cảnh nghèo của họ, để họ tạm thời không nhớ đến nỗi cơ cực họ đang mang.”
- Giảng 2:1-12, Chúa Giê-su hóa nước thành rượu: “...Mọi người đều đãi rượu ngon trước, sau khi quan khách đã ngà ngà say thì mới đem rượu thường ra, còn anh lại giữ rượu ngon đến bây giờ! ...”
- 1 Ti-mô-thê 5:23: “Đừng chỉ uống nước mà thôi, nhưng hãy dùng một ít rượu, vì cơ bao tử con và vì con hay đau yếu.”

Mặc dù trong Kinh Thánh có những ví dụ về việc uống rượu bia trong chừng mực, nhưng cũng có những lý do và ví dụ mà Kinh Thánh nêu ra để kiêng rượu bia:

- Tốt nhất là không ăn thịt, không uống rượu, hay làm bất cứ việc gì gây có vấp phạm cho anh chị em mình. (Rô-ma 14:21).
- Đó là một tiêu chuẩn cao hơn đối với Thầy Tế Lễ, Vua, Hoàng Tử, Trưởng Lão, Lãnh Đạo Hội Thánh (xem Lê-vi 10:9, Châm Ngôn 31:4-5, Dân Số 6:1-6, và 1 Ti-mô-thê 3:3).
- Một số ví dụ về những người kiêng rượu bia, bao gồm cả Sa-mu-ên (1 Sa-mu-ên 1:11), Sam-sôn (Các Thủ Lãnh 13:4-7), Giảng Báp-tit (Lu-ca 1:15), và Phao-lô (Công Vụ 18:18).

christcenteredresourcesasia.wordpress.com

Ấn Điển của Phúc Âm và Tôn Giáo Chết: Giúp các Hội Thánh tại Việt Nam Thực Hành Ấn Điển Mà Không Từ Bỏ Sự Thánh Khiết (Gospel Grace Versus Dead Religion) CCR1

- Vì những lý do cá nhân, sự tự do làm theo Kinh Thánh và niềm tin xác tín của cá nhân có thể dẫn dắt họ không uống rượu mặc dù những lý do này không được phán dạy trong Kinh Thánh (Rô-ma 14:22-23):
 - Tránh xa rượu bia thể hiện một tuyên bố tích cực đối với nền văn hoá của chúng ta, một nền văn hóa bị kìm kẹp bởi nghiệp ngập rượu bia.
 - Thể hiện tính nhạy cảm giữa các quan điểm khác nhau tồn tại trong các mối quan hệ: giữa một Cơ Đốc Nhân với một người không phải Cơ Đốc Nhân, một Cơ Đốc Nhân với một Cơ Đốc Nhân khác (1 Cô-rinh-tô 9:19-23).
 - Tiết kiệm tiền bạc, bảo vệ sức khoẻ cá nhân, tránh xa môi trường nhậu nhẹt và giảm thiểu các hành vi đại dột.

Đó có phải là tội lỗi không?

Như đã trình bày ở trên, việc uống rượu bia không phải là một tội lỗi. Kinh Thánh dạy rằng bia rượu, khi được sử dụng hợp lý, là một món quà từ Đức Chúa Trời. 1 Cô-rinh-tô 10:31 nói, “VẬY anh chị em hoặc ăn, hoặc uống, hoặc làm sự chi khác, hãy làm tất cả vì vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Khi bia rượu được sử dụng theo cách làm hại đến người khác hoặc khi uống rượu bia dẫn đến say xỉn, đó là tội lỗi. Cũng giống như tất cả các ân tứ Chúa ban cho cuộc sống của chúng ta, lòng dạ con người có thể làm hỏng những điều đó. Khi điều này xảy ra, chúng ta phạm tội.

Uống rượu bia khi chưa đủ tuổi là một tội lỗi vì nó vi phạm pháp luật. Cơ Đốc Nhân trong xã hội nên tuân theo luật pháp, miễn là luật pháp không trái với lời Kinh Thánh (1 Phi-rơ 2:13-17).

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhẹ nhàng.)

Rô-ma 14:1-8 hướng dẫn Cơ Đốc Nhân làm thế nào để mang đến ân điển cho người khác trong hoàn cảnh này. Kinh Thánh dạy rằng tín hữu sẽ có niềm tin xác tín khác nhau khi nói đến vấn đề ăn uống. Phản ứng đúng đắn của Cơ Đốc Nhân là “không xét đoán người [uống], vì Đức Chúa Trời đã chấp nhận người ấy” (Rô-ma 14:3). Ngoài ra, với người uống rượu và người không uống rượu, họ sẽ giữ lý lẽ riêng theo đức tin của mình. Rô-ma 14:22-23 nêu rằng, “Bạn tin như thế nào, hãy giữ như thế ấy trước mặt Đức Chúa Trời. Phước cho người không lên án chính mình về những gì mình đã chấp nhận. Nếu ai ăn mà còn nghi ngờ, người ấy đã bị lên án rồi, vì đã không hành động theo đức tin, vì lẽ điều chi không ra từ đức tin là tội lỗi.”

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

Một phản ứng sai lầm là phá bỏ các nguyên tắc được nêu trong Rô-ma 14. Điều này được bày tỏ theo những cách dưới đây:

- “Bạn uống rượu hả? Sao bạn dám làm vậy! Đây là một tội lỗi, bạn phải ăn năn đi.” Đây là phản ứng không đúng, bởi vì đó là hành động phán xét đối với cá nhân trong khi người đó có quyền tự do để uống, vì vậy, phản ứng này phạm vào điều răn không được xét đoán người khác về đồ ăn và thức uống (Rô-ma 14:3).
- “Bạn uống rượu. Còn tôi thì không uống rượu. Niềm tin của tôi thánh khiết hơn của bạn và tôi tin rằng bạn nên có niềm tin giống tôi và làm theo gương của tôi đây.” Đây là phản ứng sai, bởi vì nó phá vỡ điều răn về việc giữ vững niềm tin cá nhân giữa người đó với Đức Chúa Trời (Rô-ma 14:22).
- “Bạn không uống bia à? Bạn nên uống bia chứ!”

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đầy ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Lạy Chúa Giê-su, cảm ơn Chúa về người anh em Cơ Đốc của con, Thành. Cảm ơn Chúa rằng anh ấy biết Ngài và bước đi cùng Ngài. Cảm ơn Chúa rằng anh ấy đứng vững và không phạm vào tội say xỉn. Cảm ơn Chúa rằng anh ấy làm việc với sự liêm chính, và cảm ơn Chúa vì anh có cơ hội để trở thành ánh sáng của thế gian. Cầu xin Ngài tiếp tục ban ân điển và sự khôn ngoan để anh nhận thấy được các nan đề tiềm ẩn của rượu bia trong xã hội. Cầu xin anh sẽ trở nên giống như Chúa Giê-su, và sử dụng rượu theo cách hướng mọi người đến với Ngài (Giăng 2). Cảm ơn Chúa vì sự tự do mà chúng con có trong Đấng Christ. Ngài dạy chúng con đừng phán xét ai khác về thức ăn và thức uống. Xin giúp chúng con có sự khôn ngoan và biết khi nào nên uống rượu và khi nào không nên uống. Chúng con cầu nguyện những điều này trong danh của Chúa Giê-su. Amen.”

Một vài link và bài viết hữu ích:

- <http://www.desiringgod.org/interviews/is-it-okay-to-drink-alcohol>

F: Thuộc viên hội thánh xăm mình

Thủy tin Đấng Christ từ khi còn nhỏ. Cô trung tín và trưởng thành hơn trong đức tin của mình nhiều năm qua. Cô là người độc thân và thường chia sẻ đức tin của mình với bạn bè trong công ty. Gần đây, cô có một hình xăm nhỏ ở mắt cá chân.

(Ở nhiều nơi trên thế giới, một số hình xăm nhất định có liên quan đến ma thuật đen tối). Trường hợp của Thủy không nằm trong tình huống đó. Ở đây, chúng ta bàn về hình xăm như một loại hình nghệ thuật cơ thể.)

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Lê-vi 19:28 nói rằng, “chớ vì người chết mà cắt da thịt hay xăm vẽ trên mình. Ta là Chúa.” Điều quan trọng là chúng ta cần lưu ý đến bối cảnh: Đức Chúa Trời ban hành các luật lệ cho đất nước Y-sơ-ra-ên. Ngài muốn mọi người biệt riêng ra khỏi văn hoá ngoại giáo xung quanh. Ngài muốn họ thánh khiết trong cả tấm lòng và thái độ của họ nữa. Không phải tất cả mọi điều cấm đối với đất nước Y-sơ-ra-ên đều nằm ngoài khả năng của Hội Thánh. Thờ thần tượng là mối lo ngại chính; và chúng ta vẫn phải dò xét tấm lòng của chúng ta để nó không bị lạc lối. Tấm lòng chúng ta bị lạc lối bởi ham muốn xác thịt, muốn nhiều tiền hơn, nhiều tài sản hơn, ganh tị với tài năng mà những người khác có. Đức tin của chúng ta phải luôn trung thành trước và trên hết là đối với Chúa. Nói tóm lại, Kinh Thánh có đề cập đến việc xăm hình lên da nhưng không mang cùng ý nghĩa với việc xăm hình nghệ thuật đương đại.

Đó có phải là tội lỗi không?

Tuy nhiên, việc xăm hình trong bối cảnh Lê-vi ký và việc xăm hình trong bối cảnh ngày nay không giống nhau. Theo như Lê-vi ký 19:27 đã dạy thì việc cắt tỉa bộ râu là một tội lỗi đối với các tín hữu ngày nay phải không? (Cũng xem Phục Truyền Luật Lệ 14:1). Có bao nhiêu Cơ Đốc Nhân nghĩ rằng giáo huấn của sách Phục Truyền về việc cấm ăn thịt heo vẫn còn áp dụng ngày nay? Về một số loại thực phẩm được ăn và không được ăn, Rô-ma 14:3-4 nói rằng, “Người ăn đừng khinh dể người không ăn, và người không ăn đừng xét đoán người ăn, vì Đức Chúa Trời đã chấp nhận người ấy.” (Cũng xem Cô-lô-se 2:16.) Tội lỗi là làm bất cứ việc gì với thái độ sai trái hoặc làm điều trái với lương tâm của bạn hoặc làm điều gì dự phần vào hoạt động ngoại giáo. Vì vậy, nếu xăm hình vì người chết hoặc hình xăm đó là thô tục thì đó là tội lỗi. (Câu hỏi gây tranh trở cho nhiều Cơ Đốc Nhân là, *Tại sao ma thuật, ngoại tình và đồng tính luyến ái vẫn là điều sai trái đến tận ngày nay nhưng việc xăm hình thì không?* Đây là vấn đề phức tạp, thế nhưng câu trả lời ngắn gọn vẫn là, chúng ta cần đi theo sự chỉ dẫn của những điều trong sách Tân Ước.)

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhẹ nhàng.)

Chúng ta phải nhớ rằng Lê-vi 19:18 phán bảo người Y-sơ-ra-ên phải yêu thương người lân cận mình. Chúa Giê-su cũng đã lặp lại điều này (Ma-thi-ơ 22:39). Tôi thường có ý nghĩ rằng những điều khác với suy nghĩ hay ý muốn của tôi đều là tội lỗi. Nhưng Kinh Thánh dạy các Cơ Đốc Nhân tiếp nhận nhau và không nên lên án những vấn đề mà mình chưa biết rõ là đúng hay sai (Rô-ma 14:1; 15:7). Cá nhân tôi nhận thấy rằng xăm hình không phải là việc làm khôn ngoan và việc đó cũng chẳng có gì hay ho cả. Hình xăm trên da thì vĩnh viễn và gây tốn kém. Nhưng những người khác có thể nghĩ rằng họ mang hình xăm vì vinh quang của Đấng Christ. Tôi không được nghĩ rằng tôi tốt hơn họ. Có lẽ, tôi nên hỏi thăm và lắng nghe xem lí do vì sao họ muốn xăm hình là gì.

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

Thật sai lầm khi một ai đó nói rằng, “Cơ Đốc Nhân không nên xăm hình vì Lê-vi 19:28 cấm Y-sơ-ra-ên làm điều đó. Không ai thực sự yêu Chúa Giê-su mà lại làm vậy. Tôi không thể thông công với một người như thế bởi vì tôi tốt hơn bất cứ ai xăm mình.”

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đây ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Đức Chúa Trời ơi, Ngài biết rằng con không phải là một người hâm mộ hình xăm nhưng Ngài cũng biết con có thể trở thành người hay xét đoán người khác như thế nào. Xin hãy cho con ân điển để yêu thương chị em con theo cách Ngài yêu thương cô ấy. Con cầu nguyện rằng cô ấy sẽ chăm chú cho phần bên trong của mình để tâm lòng cô ấy được đúng đắn, cũng giống như cách cô ấy chăm chú cơ thể bên ngoài bằng hình xăm này. Cầu nguyện để cô ấy có thể tìm thấy tình yêu thương và tình cảm mà cô ấy cần ở nơi Ngài và trong Hội Thánh của Ngài. Con cầu xin cô ấy sẽ không bị chối bỏ vì điều nhỏ nhặt như vậy. Hãy giúp con có sự khiêm nhường để con có thể sống trong hòa bình với cô ấy.”

Một vài link và bài viết hữu ích:

https://www.opc.org/qa.html?question_id=170

<https://www.desiringgod.org/interviews/six-reasons-to-skip-tattoos>

G: Cơ Đốc Nhân độc thân phạm tội tà dâm, mong muốn kết hôn

Kiệt và Thu cùng nhau lớn lên trong hội thánh. Họ thường xuyên tham gia nhóm những người độc thân. Họ đọc Kinh Thánh và cầu nguyện thường xuyên mỗi ngày. Họ đã hẹn hò với nhau được một năm. Gần đây họ bị cám dỗ và phạm tội quan hệ trước hôn nhân. Họ đã thú nhận trước Chúa và lãnh đạo hội thánh và đã ăn năn; họ cũng xin mục sư tổ chức lễ cưới cho mình.

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Tội tà dâm là khi hai người có quan hệ tình dục ngoài hôn nhân. Kinh Thánh có những giáo huấn nghiêm khắc về tội tà dâm cả trong Cựu Ước và Tân Ước. Ví dụ, sứ đồ Phao-lô nói trong 1 Cô-rinh-tô 6:18-20, “Hãy tránh sự gian dâm. Mọi tội người ta phạm đều ở ngoài thân thể, nhưng kẻ gian dâm thì phạm đến chính thân thể mình. Anh chị em không biết rằng thân thể anh chị em là đền thờ của Đức Thánh Linh, Đấng đang ngự trong anh chị em, Đấng Đức Chúa Trời ban cho anh chị em, và anh chị em không còn thuộc về chính mình nữa sao? Vì anh chị em đã được mua bằng giá rất cao rồi; vậy hãy lấy thân thể mình làm vinh hiển Đức Chúa Trời” Vì các tín hữu là một phần của hội thánh và hội thánh được Chúa Thánh Linh ngự vào, vậy nên thân thể chúng ta cần được thánh. Chúng ta phải tìm cách tôn vinh Chúa bằng thân thể của mình. Khi chúng ta phạm tội tà dâm, chúng ta đang làm ô nhục Chúa qua tâm lòng, tâm trí và thân xác của chúng ta.

Đức Chúa Trời phần nào cho chúng ta hiểu được tình yêu thương tuyệt đối của Ngài với Hội Thánh qua việc giữ gìn mối quan hệ hôn nhân giữa một người nữ và một người nam đến trọn đời. Một phần nào đó Ngài giúp chúng ta thấy được bản tính thánh thiện, yêu thương của Ngài. Các môn đồ nói trong 1 Thê-sa-lô-ni-ca 4:3-7, “Vì đây là ý muốn của Đức Chúa Trời: anh chị em phải nên thánh, tức anh chị em phải tránh gian dâm. Mỗi người trong anh chị em phải biết cách giữ thân thể mình sao cho thánh khiết và tôn trọng; không chiều theo những thèm muốn của dục vọng như các dân ngoại không biết Đức Chúa Trời vẫn thường làm. Về việc này, không người nào trong anh chị em được vượt qua giới hạn của mình để làm tổn hại anh chị em mình, vì Chúa sẽ báo trả mọi việc ấy, như chúng tôi đã nói trước với anh chị em và đã nghiêm túc cảnh cáo anh chị em. Vì Đức Chúa Trời không kêu gọi chúng ta đến sự ô uế, nhưng đến sự thánh khiết.” Chúng ta làm tổn thương bản thân và những người khác khi chúng ta không nghe theo Lời Chúa.

Đó có phải là tội lỗi không?

Tình dục ngoài hôn nhân hoặc tình dục với người không phải là vợ/chồng của mình là tội lỗi. Nhìn vào nội dung khiêu dâm cũng là tội tà dâm. Cô-lô-se 3:5 nói rằng, “Vậy hãy làm chết các chi thể của anh chị em dưới đất này như gian dâm, bản tục, đam mê nhục dục, ham muốn xấu xa, và tham lam–tham lam là thờ thần tượng...”

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhe nhàng.)

Chúng ta cảm thấy đau buồn vì tội lỗi của anh chị em mình trong tình huống trên. Tuy nhiên, chúng ta cũng nên biết rằng tội lỗi này có thể tha thứ được. Chúa Giê-su đến để cứu chuộc những kẻ có tội: những kẻ tội lỗi thực sự và tội lỗi ghê gớm, những kẻ đã làm những điều như vậy. Chúng ta nên khiêm nhường để chúng ta không bị vấp ngã và tìm cách giúp phục hồi lại những người đã không chống lại được sự cám dỗ. Ga-la-ti 6:1-2 nói rằng, “Thưa anh chị em, nếu có người nào tình cờ phạm lỗi gì, anh chị em là những người thuộc linh, hãy lấy tinh thần dịu dàng giúp người ấy sửa đổi lại, và chính anh chị em cũng phải thận trọng, kẻo anh chị em cũng bị cám dỗ chẳng. Hãy mang gánh nặng chung cho nhau, vì như vậy anh chị em mới làm trọn luật của Đấng Christ.” Chúng ta nên đối đãi với họ theo cách chúng ta muốn được đối đãi nếu đó là chúng ta (Ma-thi-ơ 7:12). Chúng ta không nên bàn tán về điều đó. Chúng ta nên cầu nguyện và tìm cách giúp đỡ nhau. Chúng ta muốn bao dung với họ, nhưng chúng ta không muốn bỏ qua tội lỗi của họ. Vì họ đã ăn năn, chúng ta có thể đến tham dự đám cưới và chúc phúc cho họ.

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

Thật sai lầm nếu chúng ta cứ bàn tán về họ. Nếu chúng ta nói với họ rằng họ là những người tội tệt và từ chối giúp đỡ họ, chúng ta cũng là những kẻ phạm tội. Nếu chúng ta cho rằng bản thân mình sẽ không bao giờ làm như vậy, tấm lòng chúng ta đang trở nên kiêu ngạo và tạo cơ hội để bản thân cũng vấp phạm giống như vậy hoặc thậm chí còn tệ hơn.

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đầy ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Cha ơi, thật đau lòng khi chúng con nghe về tội lỗi của Kiệt và Thu. Nhưng con rất vui khi biết rằng họ đã ăn năn. Con vui vì họ muốn kết hôn với nhau. Xin Ngài ban cho mục sư sự khôn ngoan khi ông xem xét sử dụng cơ hội này để giúp họ trong lúc họ cần. Hãy để mục sư đồng ý kết hợp cho họ. Ban cho họ một cuộc hôn nhân kéo dài và hạnh phúc. Xin cho gia đình thuộc linh của chúng con ân điển để không bàn tán sau lưng nhưng hỗ trợ họ trong thời gian này để họ có thể bắt đầu cuộc hôn nhân của mình trên nền tảng vững chắc. Cảm ơn Chúa Giê-su đã chết để chuộc lại những tội nhân nặng nề như chúng con. Xin hãy trông chừng tấm lòng của con nữa Chúa ơi. Trong danh Chúa Giê-su Christ.”

Một vài link và bài viết hữu ích:

- <https://www.desiringgod.org/messages/how-to-deal-with-the-guilt-of-sexual-failure-for-the-glory-of-christ-and-his-global-cause>
- <https://www.desiringgod.org/articles/a-safe-place-for-sexual-sinners>

H: Nhóm lại với hội thánh một tuần một lần

Vân tin Chúa Giê-su Christ khi cô 15 tuổi. Bây giờ cô đã 22 tuổi. Trước khi cô nhận được công việc mới, có một thứ giữ cô luôn bận rộn ngoài việc học ở trường đại học, đó là cô vẫn trung tín nhóm lại với hội thánh hai lần một tuần vào chủ nhật và một ngày trong tuần. Cô thường xuyên cầu nguyện và chia sẻ đức tin với bạn bè trong công việc và ở trường. Bây giờ cô ấy luôn bận rộn và chỉ thờ phượng với hội thánh trong buổi lễ chính vào sáng Chúa Nhật.

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Về mức độ thường xuyên nhóm lại với gia đình thuộc linh trong Đấng Christ, với hội thánh địa phương, Hê-bơ-rơ 10:24-25 dạy rằng, “Chúng ta hãy tìm cách giục giã nhau sống yêu thương và làm những điều tốt. Đừng bỏ sự nhóm lại với nhau như một số người quen làm, nhưng hãy khuyến khích nhau, và khi anh chị em thấy ngày ấy đến gần chừng nào, anh chị em càng làm như vậy chừng ấy.” Hội thánh đầu tiên ở thế kỷ thứ nhất đã gặp nhau mỗi ngày và ít nhất một lần một tuần. Vì Kinh Thánh không nói chúng ta phải họp lại bao nhiêu lần một tuần, chúng ta không nên có thái độ phán xét về điều này. Một số hội thánh, cộng đoàn và lãnh đạo khác nhau sẽ đánh giá sự trung tín khác nhau. Chúng ta phải cho phép có sự khác biệt đó đối với vấn đề này. Đồng thời, chúng ta nên lưu ý rằng các tín hữu cần phải gần gũi với nhau một cách thường xuyên.

Hội thánh không phải là một tòa nhà nhưng là những con người của Chúa, và Đức Chúa Trời sẽ xây dựng hội thánh của Ngài, nghĩa là Ngài sẽ làm cho nó phát triển. Trong Ma-thi-ơ 16:18-19, Chúa Giê-su phán rằng: “Còn Ta, Ta nói với ngươi: Ngươi là Phi-ơ, trên đá này, Ta sẽ xây dựng Hội Thánh của Ta, và các cửa âm phủ sẽ không thắng được Hội Thánh ấy. Ta sẽ ban cho ngươi các chìa khóa của vương quốc thiên đàng. Điều gì ngươi buộc dưới đất sẽ buộc trên trời, và điều gì ngươi mở dưới đất sẽ mở trên trời.” Điều quan trọng cần lưu ý là *Đấng Christ sẽ xây dựng* hội thánh của Ngài (và dĩ nhiên, Ngài sẽ làm điều đó thông qua chúng ta). Hội thánh cũng là nòng dậu của Chúa Giê-su (Ê-phê-sô 5:23-27; 2 Cô-rinh-tô 11:2; Khải Huyền 19:7). Chúng ta phải là những người mở lòng tiếp nhận nhau, đặc biệt là những người khác chúng ta hoặc khó để chúng ta có thể yêu thương họ. (Đôi khi, tất cả chúng ta đều không dễ để được người khác yêu thương mình.)

Đó có phải là tội lỗi không?

Một lần nữa, Kinh Thánh nói rằng, “Đừng bỏ sự nhóm lại với nhau như một số người quen làm, nhưng hãy khuyến khích nhau, và khi anh chị em thấy ngày ấy đến gần chừng nào, anh chị em càng làm như vậy chừng ấy” (Hê-bơ-rơ 10). Những người lãnh đạo có quyền kì vọng các thành viên hội thánh của họ trung tín trong việc nhóm lại, nhưng phải rộng lượng trong cách họ xác định *sự trung tín* là như thế nào. Các thành viên cũng không nên xem nhẹ hội thánh qua việc không bao giờ đến nhóm. Chúng ta, là một hội thánh, cùng nhau vượt qua khó khăn và giúp đỡ lẫn nhau trong cuộc sống. Hầu hết, chúng ta giúp đỡ nhau tiếp tục nhìn vào Đấng Christ, tiếp tục tin tưởng vào Ngài (Hê-bơ-rơ 3:12) “Thưa anh chị em, hãy cẩn thận, kéo có ai trong anh chị em sinh lòng xấu và vô tín mà lia bỏ Đức Chúa Trời hằng sống chẳng.” Hội Thánh là kế hoạch của Chúa, không phải của chúng ta. Hội Thánh thể hiện trí tuệ của Ngài. Mục đích của Đức Chúa Trời là thông qua hội thánh, Ngài sẽ cho thấy sự khôn ngoan thiên hình vạn trạng của Chúa - làm cho nó “được biểu lộ cho những bậc cai quản và cầm quyền ở các nơi trên trời” (Ê-phê-sô 3:10). Vì vậy, chúng ta nên cẩn thận hơn trong cách hành xử với mọi người và cách chúng ta nói về họ (cá nhân hoặc tập thể).

Một bài viết nói rất đúng rằng: “Tín hữu Cơ Đốc phải *cam kết* với hội thánh địa phương, *tham gia* và *ủng hộ* hội thánh địa phương. Điều này đòi hỏi sự tham dự thường xuyên ở hội thánh. Một người tin Chúa sẽ yêu thương anh chị em trong Đấng Christ một cách tự nhiên (1 Giăng 4:21), và tình yêu đó sẽ tự biểu lộ trong ước muốn được thông công, chứ không phải tránh né” (gotquestions.org/church-service.html).

Vậy nên, việc Vân chỉ nhóm lại với hội thánh một lần một tuần, mà không phải là hai hay ba hay bốn lần một tuần không phải là tội lỗi.

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhe nhàng.)

Nếu chúng ta thúc dục lẫn nhau (Ê-bơ-rơ 10) và hết lòng với nhau trong tình yêu thương anh em (Rô-ma 12:10), thì chúng ta phải gần nhau thêm nữa. Chúng ta phải chào đón và tiếp nhận nhau (Rô-ma 15:7), vì vậy chúng ta cần phải ở bên nhau để làm điều này (Ê-phê-sô 4:1-3). Nhưng một phần của việc tiếp nhận nhau là hiểu được những gì đang xảy ra trong đời sống của nhau. Hiểu rằng Vân có một công việc, chúng ta muốn khích lệ cô ấy làm tốt công việc của mình thay vì khích lệ cô ấy bỏ việc. Chúng ta phải tỏ lòng thương xót với nhau (Ma-thi-ơ 5:7), nghĩa là vui mừng với cô khi cô có được công việc và nhóm lại với hội thánh ít nhất một lần một tuần.

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

Nếu chúng ta nói với Vân rằng cô ấy không phải là một Cơ Đốc Nhân tốt vì cô không có mặt ở hội thánh, chỉ nhóm lại với con cái Chúa hai hay ba lần một tuần, chúng ta đang thể hiện mình không yêu thương cô ấy. “Vân, nếu bạn yêu mến Chúa Giê-su, bạn phải tham gia nhiều chương trình hơn với hội thánh và ở đây thường xuyên hơn.” Trong khi một số người thiếu tình yêu đối với hội thánh, và vì thế cũng thiếu tình yêu đối với Chúa Giê-su, được thể hiện rõ ràng qua sự vắng mặt của họ khỏi thân thể Đấng Christ. Vì vậy, chúng ta vẫn phải cẩn thận không giả định tình huống của mọi người là giống nhau.

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đầy ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Chúa ơi, cảm tạ Chúa đã ban cho Vân một công việc ổn định. Con biết rằng cô ấy cần có thu nhập và con mừng vì cô ấy đang làm công việc đó một cách trung tín như Kinh Thánh dạy (Cô-lô-se 3:22-25). Cô có trách nhiệm với công việc và việc học tập. Con cầu mong cô ấy có thể nghỉ ngơi đầy đủ. Xin hãy tha thứ cho con vì đôi khi con nghĩ rằng con thánh khiết hơn cô ấy bởi con gặp những tín hữu khác thường xuyên hơn. Con vui vì Ngài yêu thương những người Pha-ri-si như con. Xin Ngài để cho Vân tiếp tục đặt Hội Thánh và con cái Ngài làm ưu tiên hàng đầu. Nguyên xin cô ấy là một chứng nhân tốt cho tất cả những người chưa tin Chúa mà cô đang làm việc và học tập cùng. Con rất vui khi cô ấy vẫn trung tín nhóm lại với chúng con mỗi tuần một lần. Nhân danh Chúa Giê-su.”

Một vài link và bài viết hữu ích:

- <https://www.gotquestions.org/church-service.html>

I: Ăn uống vô độ

Linh là người trung tín với Đấng Christ và hội thánh, với trường Chúa Nhật, và thậm chí cả các mục vụ giữa tuần từ khi cô 12 tuổi. Cô là người yêu mến Chúa. Mới đây, cô ấy ly hôn. Cô chịu nhiều áp lực và đang tăng cân. Bạn có cuộc hẹn dùng bữa bên ngoài với cô và biết cô ấy ăn rất nhiều.

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Kinh Thánh nói rõ về việc ăn uống vô độ. Sự tham ăn là cách ăn uống tham lam hoặc ăn quá nhiều. Trong Kinh Thánh, ăn quá nhiều thường nói đến những phẩm chất thấp kém, lười biếng, những người thiếu kiểm soát và thiếu khôn ngoan: Một ví dụ là Châm Ngôn 23:20-22, đoạn này nói rằng, “Con đừng nhập bọn với những bợm rượu say sưa; Con đừng đi theo những kẻ ăn nhậu suốt ngày. Vì những kẻ say sưa và nhậu nhẹt sẽ chóng thành nghèo đói; còn những kẻ say rượu lù đù sẽ rách rưới tả tơi. Hãy lắng nghe lời cha, người đã sinh con, chớ khinh bỉ mẹ con khi mẹ con già yếu.” Trong Châm Ngôn 28:7, ăn uống tham lam nói đến những kẻ vi phạm luật pháp, là những người làm xấu hổ cha mình, có thể là do lười biếng và hoang phí mà không biết tự kiểm soát: “Đưa con khôn ngoan biết tuân giữ pháp luật, còn đưa kết bạn với bọn hoang đàng làm cha mẹ hổ ngươi.”

Trong thời của Chúa Giê-su, việc ăn uống vô độ luôn đi cùng với lối sống buông thả và thiếu khôn ngoan: “Còn Con Người đến, ăn và uống, họ lại bắt bẻ, ‘Xem kìa, một người ăn nhậu và say sưa, một người bạn của bọn thu thuế và phường tội lỗi.’ Nhưng sự khôn ngoan sẽ được chứng minh bằng kết quả những hành động của nàng” (Ma-thi-ơ 11:19).

Đó có phải là tội lỗi không?

Theo Lời Kinh Thánh soi dẫn, ăn uống vô độ là một tội lỗi. Làm điều này thịnh thoảng hay thường xuyên đều là tội lỗi, bởi vì hành vi đó phản ánh một thái độ không tốt trong đời sống của chúng ta, chỉ tập trung vào sự thèm ăn thay vì tập trung vào Chúa, là Đấng ban tất cả những điều tốt đẹp cho chúng ta. Ăn quá nhiều thể hiện việc chúng ta thiếu dựa dẫm vào Chúa như chúng ta vốn dĩ nên làm.

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhẹ nhàng.)

Linh đang phải đối mặt với rất nhiều thách thức và nan đề. Chúng ta nên thông cảm với cuộc sống khó khăn của cô. Ân điển của Chúa đã rõ ràng trên đời sống cô trong nhiều năm. Bây giờ, hơn bao giờ hết cô ấy cần bạn bè Cơ Đốc và hội thánh. Sự tự chủ là một trái Thánh Linh. Đó sẽ là một bằng chứng tuyệt vời cho bản thân cô và những người xung quanh rằng mặc dù gặp phải những nan đề lớn, cô vẫn tiếp tục nhìn vào Chúa. Một người bạn Cơ Đốc Nhân tốt là một người có thể đến gần cô, tìm hiểu về đời sống của cô, sau đó cầu nguyện với cô về những điều đó. Trong cuộc trò chuyện đó hoặc những cuộc trò chuyện khác sau này, người bạn đó có thể hỏi thăm cô ấy đang làm gì để chống lại sự căng thẳng. Và hãy nhớ lắng nghe cô một cách cẩn thận. Sau đó, thể hiện sự quan tâm đến tâm hồn và sức khỏe của cô. Rồi ở những cuộc trò chuyện tiếp sau, chúng ta có thể nói như thế này: “Linh, tôi luôn yêu quý và trân trọng cô. Tôi cũng có rất nhiều nan đề cá nhân, vì vậy, cũng thật khó để tôi nói ra những điều này. Nhưng tôi quan tâm đến sức khỏe của cô và bản thân cô. Cô có đang ăn uống đúng cách trong thời gian này không? Tôi có thể giúp gì cho cô?”

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

Việc nói sau lưng cô ấy hoặc đùa giỡn về cân nặng của cô ấy là hành động sai và gây xúc phạm (Ê-phê-sô 4:29). Nếu cô ấy nghe thấy thì cô ấy có thể bị tổn thương sâu sắc. Nếu bạn quá thẳng thắn mà không thể hiện sự quan tâm lo lắng cho cô ấy cũng có thể khiến cô cảm thấy bị xúc phạm. “Linh, dạo này cô thế nào? Ồ, tôi thấy có vẻ cô đang mập lên đấy” hoặc “Cô nên giảm cân đi” hoặc “Với trọng lượng như vậy thì cô không còn xinh đẹp nữa” có thể sẽ gây hại nhiều hơn là làm lợi. Tốt nhất, chúng ta nên đến với cô một cách nhẹ nhàng và khiêm nhường. Chúng ta nên nói sự thật trong tình yêu thương, như cách mà chúng ta muốn nghe.

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đầy ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Cha ơi, Ngài chấp nhận chúng con cho dù chúng con có vẻ bề ngoài như thế nào. Ngài không đo lường chúng con theo vẻ đẹp bề ngoài. Và chúng con biết Ngài yêu thương chúng con rất nhiều và Ngài quan tâm đến thái độ của chúng con, tâm lòng chúng con như thế nào. Ngài biết khuynh hướng của con là nhìn thấy lỗi của người khác mà không nhìn thấy tội lỗi của chính mình. Linh đang trải qua một giai đoạn khó khăn. Cô ấy là chị em trong Chúa của con. Xin Cha hãy giúp cô ấy. Xin ban cho cô ấy sự bình an trong tâm trí trong thời điểm khó khăn này. Và, xin hãy giúp cô ấy nhìn lên Ngài và không ăn quá nhiều trong giai đoạn căng thẳng. Cô ấy yêu mến Ngài, và xin hãy giúp con biết làm thế nào để giúp đỡ thay vì lên án cô ấy. Trong danh Chúa Giê-su.”

Một vài link và bài viết hữu ích:

- <https://www.thegospelcoalition.org/blogs/kevin-deyoung/but-what-about-gluttony/>
- <http://www.ligonier.org/learn/articles/gluttony-temperance/>

J: Đánh Bài

Tâm 30 tuổi và là một người theo Chúa Giê-su. Anh đã làm báp têm và thỉnh thoảng cũng hướng dẫn buổi học Kinh Thánh. Anh ấy không cờ bạc nhưng thích chơi đánh bài với bạn bè vào tối thứ Sáu.

Kinh Thánh nói gì về vấn đề này? (Nếu Kinh Thánh không đề cập, có nguyên tắc nào chỉ dẫn con cái Chúa trong vấn đề này không?)

Việc chơi bài không được đề cập đến trong Kinh Thánh. Vì vậy, việc này sẽ phải được đánh giá theo quan điểm thú vui và giải trí. Liệu có chính đáng không nếu người tin Chúa thưởng thức và giải trí? Nhìn chung, vui chơi giải trí (tiệc tùng, tụ họp) đều được phép trong Kinh Thánh (Lễ cưới trong Giăng 2, v.v ...). Tuy nhiên, việc đó có giúp uồn nắn, giúp đỡ, xây dựng, hay chỉ đơn thuần là giải trí và có thể tạo ra sự nghiện ngập? Ví dụ, nghỉ ngơi trong Chúa, dùng một ngày nghỉ, hoặc ngày Sa-bát, để được thanh thoi, vì nghỉ ngơi là vì ích lợi cho chúng ta, nhưng thường trọng tâm vẫn là thời gian cùng những anh chị em khác trong Chúa tập trung vào chính Đức Chúa Trời (Thi-thiên 46:10).

Mặc dù chúng ta có thể vui vẻ và tận hưởng cuộc sống, nhưng để chúng ta có thể sống khôn ngoan hơn, chúng ta cần nhớ rằng chúng ta rồi sẽ chết đi. (Thi-thiên 90:12 nói rằng, “Xin dạy chúng con biết đếm số ngày của chúng con, hầu chúng con được lòng khôn ngoan.”) Chúng ta sẽ bỏ lỡ nhiều điều trong cuộc sống khi tự cho mình quá nhiều 1 điều thoải mái nào đó. Cuộc sống vốn dĩ là sống vì vinh hiển của Đức Chúa Trời, chứ không chỉ là thỏa mãn bản thân. Vitamin chỉ tốt khi dùng liều lượng vừa phải, nhưng quá nhiều có thể làm hại chúng ta.

Đó có phải là tội lỗi không?

Việc chơi bài hay bất kỳ việc gì khác cũng vậy, khi chúng ta dành quá nhiều thời gian cho nó thì đó là tội lỗi. Ví dụ, chơi game có thể trở thành một thói nghiện tiêu tốn rất nhiều thời gian. Thậm chí một sở thích như xem một chương trình TV lành mạnh cũng có thể là tội lỗi nếu chúng ta xao nhãng những điều quan trọng khác. (Lưu ý điều Cô-lô-se 3:5 nói về thờ hình tượng.) Vì thế giới của chúng ta đâu đâu cũng chìm ngập với các loại hình giải trí, điện thoại thông minh và máy tính, người tin Chúa phải tự thách thức bản thân bằng những câu hỏi như: “Thời gian còn lại cho những việc tốt là khi nào?” Chúng ta phải ghi nhớ Ê-phê-sô 5:15-16 có nói, “Thế thì anh chị em hãy cẩn thận về cách sống của mình; đừng sống như kẻ dại dột, nhưng như người khôn ngoan. Hãy tận dụng thì giờ, vì những ngày này thật đen tối.” Bởi vì trong một số nền văn hoá chơi bài có liên quan đến cờ bạc, rượu chè, và các loại côn đồ, một số tín hữu có thể ghi nhớ Thi-thiên 1:1 (tránh khỏi những kẻ gian ác, tội lỗi và những kẻ nhạo báng) để tránh xa việc chơi bài, tuy nhiên chúng ta cần cẩn trọng để không có thái độ tiêu cực quá mức về hoạt động này.

Tình yêu thương đòi hỏi điều gì? Nếu việc chơi bài có thể khiến một người anh em yếu đuối rơi vào tình trạng nghiện cờ bạc, chúng ta nên tránh xa nó vì lợi ích của anh em mình. (Từ bỏ việc ăn thịt ... 1 Cô-rinh-tô 8:13, Rô-ma 15:3). Một Cơ Đốc Nhân cho rằng việc chơi bài không phải là điều sai cũng có thể tránh chơi để giúp cho những anh em khác không bị vấp ngã (ít nhất họ có thể kiềm chế không làm điều đó, hoặc tránh bàn luận về việc đó trước mặt những tín hữu yếu đuối hơn). Cuối cùng, không phải lãnh đạo hội thánh hay văn hoá của chúng ta là người quyết định điều gì đó là đúng hay sai. Lời của Đức Chúa Trời là tiêu chuẩn cao nhất. Chúng ta không cần phải nghiêm khắc hơn hay ôn hòa hơn hay tâm linh hơn trong việc nhìn nhận vấn đề này.

ÂN ĐIỂN CỦA PHÚC ÂM: Sử dụng các phân đoạn từ Phần 2 ở phía trên (hoặc các phân đoạn khác) để áp dụng ân điển trong tình huống này. (Đưa ra một ví dụ về sự đáp ứng đúng đắn và nhe nhàng.)

Vì Kinh Thánh dạy chúng ta chấp nhận người khác liên quan đến những vấn đề không sai với Lời Chúa (Rô-ma 14:1), chúng ta cần khoan dung và đối đãi họ bằng ân điển của Chúa. Nếu chúng ta lo ngại rằng Tâm đang chơi bài quá mức, chúng ta có thể nói chuyện với bạn ấy về việc quản lý thời gian. Nhưng trước hết, chúng ta cần phải nhìn vào đời sống của mình để đảm bảo rằng chúng ta cũng đang không lãng phí quá nhiều thời gian vào việc giải trí mặc dù được hội thánh cho phép. Nói cách khác, người chơi bài có tâm lòng trong sạch có thể thánh khiết hơn cả Cơ Đốc Nhân tự xưng mình công chính, xem thường người đã làm việc đó. Yêu thương nhau và suy nghĩ tốt về nhau là điều rất quan trọng: “Người ăn đừng khinh dể người không ăn, và người không ăn đừng xét đoán người ăn, vì Đức Chúa Trời đã chấp nhận người ấy” (Rô-ma 14:3).

TÔN GIÁO CHẾT: Đưa ra một ví dụ về phản ứng sai.

“Tâm, nếu bạn cứ làm như vậy thì bạn không phải là một Cơ Đốc Nhân tốt đâu?” là một cách phản ứng sai. Hoặc “Tâm, nếu bạn tiếp tục làm việc này, hội thánh hoặc trường Chúa Nhật sẽ không chấp nhận bạn nữa.” Một lời nói khác không phải theo Kinh Thánh đó là “Tâm, nếu bạn không dừng việc này lại, bạn không được dạy ở trường Chúa Nhật nữa.” và phản ứng sai trái tiếp theo của Tâm có thể là Tâm nói một cách mỉa mai “Thật tiếc nếu việc tôi chơi bài làm bạn khó chịu.”

Lời cầu nguyện khiêm tốn (đầy ân điển) mà bạn sẽ có thể cầu nguyện cho người này là gì nếu bạn biết về vấn đề này?

“Lạy Chúa, con biết con dễ lên án hơn là khen tặng người khác. Xin hãy làm mềm mại tâm lòng con để con có thể nhìn nhận Tâm như một người anh em của mình. Xin chỉ cho con cách để ngợi khen anh ấy khi anh ấy làm những điều đúng. Thực sự trong vấn đề này, con suy nghĩ về bản thân và cảm nhận của bản thân nhiều hơn là con thực sự quan tâm đến Tâm. Xin hãy cho con ân điển để chấp nhận anh ấy và yêu thương anh ấy theo cách mà Chúa vẫn yêu thương chúng con. Chúng con biết rằng Chúa mong muốn sự thương xót hơn là của lễ trong đời sống của chúng con. Hãy giúp con biết cách tận hưởng những thú vui Ngài ban cho nhưng vẫn không đánh mất sự thánh khiết cũng như biết quản lý tốt thời gian.”

Một vài link và bài viết hữu ích:

<https://www.desiringgod.org/articles/rethinking-our-relaxing>

<https://www.desiringgod.org/interviews/breaking-my-addiction-to-entertainment>

<https://www.gotquestions.org/Christian-video-games.html> (Bài viết này cũng bằng Tiếng Việt)

<https://www.gotquestions.org/Viet/co-doc-choi-dien-tu.html>

PHẦN 4: KẾT LUẬN NGẮN GỌN

Một lần nữa, như đã nói ở trên, có thể bạn không đồng ý với một số quan điểm trong các kịch bản. Hãy nhớ rằng, nguồn căn cứ cuối cùng cho người Tin Lành (Protestant) không phải cha mẹ, không phải truyền thống hội thánh, thậm chí cả những người lãnh đạo hội thánh, mà chính là Kinh Thánh. Làm thế nào bạn có thể học cách nhìn vào Lời Chúa và trở nên rộng lượng trong thái độ đối với người khác?

Để hiểu được Phúc Âm chúng ta cần hiểu được ân điển. Chúng ta không thể cho người khác ân điển nếu chúng ta chỉ là người mộ đạo mà không có sự thay đổi tâm lòng bên trong. Cốt lõi của Tin Lành là qua Chúa Giê-su, *Đức Chúa Trời là Đấng bênh vực chúng ta* thay vì chống lại chúng ta. Nếu chúng ta được tha thứ, chúng ta có thể tỏ lòng tha thứ và thương xót với các tín hữu cơ đốc khác vì chúng ta có Thánh Linh đang sống trong chúng ta. Và chúng ta cũng có thể bước đi trong sự hiệp nhất với các tín hữu và những hội thánh khác.

Chắc chắn chúng ta sẽ gặp những tín hữu tốt (những người không tìm kiếm sự chấp thuận của Đấng Christ trong việc tuân theo những luật lệ) trong các hội thánh lề lối giáo điều, tuy nhiên những tín hữu này đơn giản chỉ là đang cố gắng đối phó với áp lực luật lệ từ lãnh đạo của họ. Lỗi là ở các lãnh đạo hội thánh đã để hội chúng chìm ngập trong các quy tắc và luật lệ. Và chắc chắn cũng sẽ có một số lãnh đạo hội thánh không cứng nhắc trong việc tuân giữ luật lệ nhưng một số thuộc viên của họ thì có. Câu trả lời cho chủ nghĩa luật lệ trong cả hai trường hợp chính là Phúc Âm của Chúa Giê-su Christ. Phúc Âm không chỉ là làm thế nào để trở thành một người theo Chúa Giê-su mà còn hơn thế rất nhiều. Ý nghĩa của Tin Mừng chính là Đức Chúa Trời thánh khiết đã vì cứu chuộc chúng ta mà ban cho chúng ta Chúa Giê-su thay vì trừng phạt hết tất cả chúng ta (Rô-ma 5:8). Chúng ta phải tiếp tục quay trở lại Kinh Thánh, tìm hiểu cẩn thận để hiểu được ý nghĩa của việc chỉ tin cậy vào một mình Đấng Christ để có được sự cứu rỗi (sự xưng công bình) và sự thánh khiết, cùng với nhau đi đến thiên đàng với các tín hữu khác.

Xin hãy mở ngay Kinh Thánh và suy ngẫm về đoạn này trong ngữ cảnh của nó, 1 Cô-rinh-tô 1:30-31: “Nhờ Ngài anh chị em được ở trong Đức Chúa Jesus [Giê-su] Christ, Đấng từ Đức Chúa Trời đến, Đấng đã làm cho chúng ta trở nên khôn ngoan, được kể là công chính, được thánh hóa, và được cứu chuộc, thật phù hợp với lời đã chép rằng,” Ai muốn tự hào, hãy tự hào trong Chúa.”

LỜI CẢM ƠN

Dự án này sẽ không dễ dàng hoàn thành chỉ bởi một người. Xin gửi lời cảm ơn đến rất nhiều người, nó đã được cải thiện và hoàn thành một cách kịp thời. Chúng tôi rất tiếc không thể sử dụng tên đầy đủ của bạn, nhưng bạn hiểu điều đó. Xin cảm ơn đặc biệt đến VH, HL, MM, PN, ShP, StP, HW, PW, và JW.

© CCRA 2018

Nếu bạn là người theo Chúa Giê-su và là một người Tin Lành (Protestant), và bạn muốn viết hoàn cảnh của riêng bạn (tình huống) bằng tiếng Việt, sử dụng bố cục của chúng tôi ở trên (Kinh Thánh trực tiếp giải quyết vấn đề này như thế nào? Đó có phải là một tội lỗi? vv..), bạn có thể gửi cho chúng tôi. Chúng tôi sẽ xem xét và cân nhắc việc đăng bài của bạn để giúp đỡ các tín hữu cơ đốc khác.